

פוסטר
הפועל חיפה
 1977-8

פוסטר שער אחורי
הפועל כפר-סבא
 1977-8

דוד קרקו
 הפועל יהוד

טל 27-754668

צבי רוזן
 הפועל יהוד

טבלאות ליגות
 נוער, נערים, ילדים

- * אריה חביב וגיל לנדאו בטלפון הפתוח של "פנדל ספורט" שפיגלר:
- * המשחק האחרון בנתניה כוכבי הליגה האמריקנית בכדורסל

שנת 1977 חלפה עברה לה, אמצעי התקשורת סיכמו וגם בחרו את כל המיזמי ב-12 החודשים שהיו. בספורט העולמי כמעט ולא היו חילוקי דיעות: רוזמארי אקרמן ממזרח-גרמניה, האשה הראשונה בהיסטוריה שריחפה על פני גובה של 2 מטרים (כן, אנו מתוסכלים משום שהגברים שלנו עוד לא עשו זאת...), היא שנבחרה כ-,ספורטאית(ת) השנה". בנושא הישראלי, היתה לנו הרגשה טובה כאשר התבשרנו כי מיקי ברקוביץ הוא האיש. וכל כך מדוע: פשוט, מיקי סיפר בזמנו בעתוננו, עוד בהיותו בן 17 ועד לפני זמן קצר, על כל השלבים בדרכו של ספורטאי צעיר לצמרת. החל זאת כשישב על הספסל וסיים כמדורסלן בעל רמה אירופית גבוהה. כלומר, למדורו ב-,פנדל ספורט" היה בסופו של דבר כיסוי ממש. אגב, מיקי ורעיתו שלי, הוזמנו על-ידי מערכת ירחון הספורט האיטלקי כדי להשתתף בחלוקת פרס ,כדורסלן השנה" באירופה, במשאל שדירג את מיקי כשלישי באירופה.

נעבור לכדורגל או אם תירצו — לטלפונים... ובכן, לאחר הצלחת מיבצע ,הקו הישיר" של עתוננו בהשתתפות השוער הלאומי החדש, אריה חביב מ- הפועל יהוד וכדורגלן הפועל תל-אביב גיל לנדאו (חלקן הראשון של השאלות בגליון זה), יתייצבו ביום ראשון האחים-התאומים כדורגלנים מנתניה, עודד וגד מכנס, כדי להשיב בטלפון 03)32332 לקוראי ,פנדל ספורט". פרטים במודעה המופיעה מתחת לדברים הללו.

אבינעם פורת

ביום ראשון, 22 בינואר 1978, בין השעות 4 ל-6 אחר-הצהריים, יפעל הקו הטלפוני הישיר של קוראי ,פנדל ספורט", מספר 03-32332. הפעם ישיבו הכדורגלנים-תאומים:

- עודד וגדי מכנס (כדורגלני מכבי נתניה)
- חברי מערכת ,פנדל ספורט"

לתשומת לב הקוראים: כדי להמנע מיצירת לחץ על קו הטלפון, אנא הסתפקו בשאלה אחת. מערכת ,פנדל ספורט"

מספר 156 15.1.78

המו"ל: אורי שלגי
הוצאת ,רמדור" בע"מ. ת"א

העורכים: אבינעם פורת, אורי שלגי

המערכת: רח' לבנדה 23, ת"א

כתובת למכתבים: תל-אביב, ת.ד. 2430. טל. 32332

פלטות: אופסט אומנות. ת"א
עטיפה: דפוס ,רם" ת"א
סדור ותדפוסים: חנון את חנון
דפוס: אופסט דרבי, ת"א
עריכה גרפית: דורית שלגי

הפצה: ,שלה", גודר העברי 64, ת"א. טל. 34496

צלם המערכת: אריה (לובה) קנפרי.

הייה מנוי

- "פנדל ספורט" — העתון שתשמרו למזכרת!
- ל"פנדל ספורט" — תמונות שער ופוסטר צבעוניות!
- "פנדל ספורט" — בוחר מדי שנה ב-,תגלית העונה"!
- "פנדל ספורט" — שפע כתבות, סיפורים וסיפורים מצויירים!
- ב"פנדל ספורט" — טבלאות ליגות ילדים, נערים ונוער-מחוזות!

★ הייה מחוסן מעליות מחירים!

"פנדל ספורט" מכריז על פרס למינויים, הפרס לכל המשפחה: ארבעת חלקיה של סדרת הטלוויזיה הפופולארית

"האחים"

מאת ג'ניס ג'אמס

מחיר 4 הספרים במכירה חופשית: — 88 לירות.
כל החותם לשנה על ,פנדל ספורט" בחודשים ינואר-פברואר, יוכל לקבל את 4 ספרי הסדרה המצליחה, חינם!
כלומר, בחשבון ,נטו" ישלם החותם 4.60 ל"י עבור גליון ,פנדל" במקום 8.50 ל"י !!!
אל תחמיץ! במלאי מספר עותקים מצומצם!

העתק את התלוש ושלח למערכת

לכבוד מערכת ,פנדל ספורט", תל-אביב, ת.ד. 2164
נא לרשום אותי כמינוי לשבועון ,פנדל ספורט" ל-24 גליונות שנה / חצי שנה (מחק המיותר).

אני מצרף המחאת דאר או צ'ק ע"ס — 200 לירות.

שם משפחה _____ שם פרטי _____ גיל _____

המינוי החל מגליון מס' _____

עיר _____ רחוב _____ מס' _____ מיקוד _____

חתימה _____

✳
מחיר המינוי ל-24 גליונות "פנדל ספורט" הוא — 200 לירות.

הערה חשובה: נא לשלוח את דמי המינוי בדאר-רשום ולסמן כל צ'ק בהצלבה (קרוס) כדי להבטיח שכספך יגיע למערכת. כמו כן לא לשלוח שטרות כסף או מטבעות במכתב. הדבר אסור ונוגד את החוק, ואין המערכת אחראית לאובדנם.

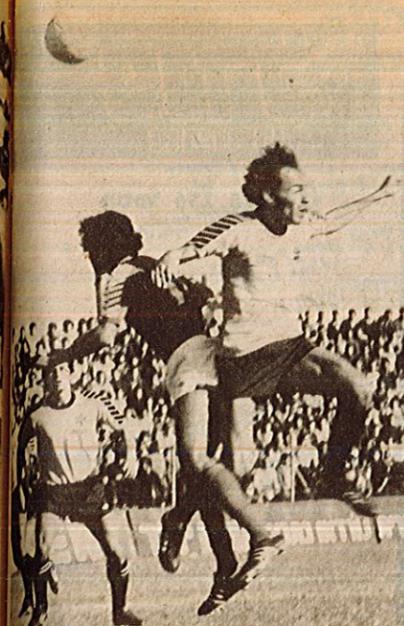
אחד מול ארבעה. שפיגלר, חולצה מספר 10, מנסה להבקיע קו הגנה מבוצר של הפועל באר-שבע בהשתתפות (מימין לשמאל): אורי בנימין, שלום אביטן, אלון בן-דוד ויצחק צבי.

השורות קשה להאמין — אבל כבר היו דברים שהתבצעו לאחר שנחשבו כבלתי אפשריים, במיוחד לקראת סוף שנת 1977. כמעט ברור שמוטליה עוד יחזור לי שחק כדורגל. השאלה — היכן, בקבר? צה ישראלית אחרת — או בכל זאת, מי יודע, במכבי נתניה של מציאות שונה...

אבינעם פורת

תנו ל"זקן" מקום ישיבה... מוטליה אינו מוותר, והוא עושה זאת בכל צורה אפשרית — אפילו בישיבה — מול יעקב כהן ואורי בנימין מבאר-שבע התוקפים אותו.

לאן מועדות פניו של שפיגלר? הכדור באויר, מוטליה פונה לצד אחר, אורי בנימין לצד השני. אין ספק כי אורי בנימין אכן יודע מהו נתיבו (לאחר המשחק...) — העיר באר-שבע. אבל מה היעד של שפיגלר? נא להמתין.

בתום אותו יום שלישי, אינו צעד ש- מחליטים עליו ב"זבנג וגמרנו". אפשר שההירהורים התבשלו והתבשלו, עד שהקדיחו בגין תחושתו הלא- נעימה באימון-המסוים-ההוא. לא ידע, זה אפשר לומר בלי צל של ספק, כי בעיטתו האחרונה תהיה דוקא

שלא תהיה טעות: מוטליה שפיגלר אינו אומר, עדיין, שלום לאוהדי מכבי נתניה. בסך-הכל הוא מסמן כי ישראל חגיג' שזה עתה הבקיע, בדקה ה-90, בריא ואינו זקוק לטיי מול מיוחד. מימין: גבי רוזנדרן, דוד לביא, ישראל חגיג' ומוטליה שפיגלר — אולי התמונה האחרונה שהונצחה כאשר כל הארבעה הללו באותם מדים, של מכבי נתניה...

להדגיש עד כמה-הוא-לא. אבל מוטליה, יליד ה-19.8.1944, עדיין יכול לעשות דברים, והוא היה יכול לבצע עם במדי אותה מכבי נתניה, שבמדיה בעט במשך כמעט חצי יובל שנים. סיפר מאמנו שמואל פרלמן, בימים היפים של תחילת העונה: "עוד כשי הייתי שחקן-פעיל בשנות החמישים, היה איתנו באימונים ילד צנום וקטן אולי בן 9, שהרים את הכדורים ברגל שמאל מאגף ימין, כדי שנגח. זה היה מוטליה".

מוטליה, בלי ספק, תרם לכך שמכבי נתניה תהווה אימפריה בכדורגל הישראלי. לא, הוא אינו ה"אשם" היחיד בכך שמכבי נתניה היא אימפריה, ישנם שותפים נוספים להצלחה הגדולה הנ"ל — אבל חלקו הורגש מאד בכל מקרה. ב-1971, תחת שרביטו של דוד שייצר, היה שפיגלר מהבולטים בצוות שהוליך את מכבי נתניה לזכייה מצוינת באליפות עם הישג מרשים של 47 נקודות מתוך סך-הכל 60 נקודות אפשריות. השיר המפורסם, "נהייה נתניה", פכיכוב שלמה ארצי ומרדכי שפיגלר, להט באותה עת במצעדי ה"פזמונים".

מוטליה, אליעזר שלומוביץ, ויקטור סרוסי, מי לא הכיר את שלישיית ה"מחץ", שתמיד דאגה כי מכבי נתניה תהיה מעורבת בתצוגות-שערים, לזכר תה (בעיקר) או לחובתה. בעצם, לא כל כך שונה ממכבי נתניה ד"עכשיו. ולא ידע כי המשחק מול הפועל באר-שבע יהווה את הנדבך האחרון לא ידע? בעצם, אל נא לקבוע זאת בפסקנות, כי צעד כפי שנקט שפיגלר

רמי נבון, צלם, "פנדל ספורט" שיצא בשבת ה-17.12.1977 לעבודה רגילה בשטח, כשמטרתו להנציח את המשחק בין מכבי נתניה להפועל באר-שבע (שהסתיים בתיקו 1:1), תפס בעדשתו את מרדכי (מוטליה) שפיגלר במספר פעלולים שהעידו על כושר טוב. מכל מקום, לא הסגירו את גילו האמיתי — 33 ועוד ארבעה חודשים...

שלושה ימים לאחר מכן, נמסר כי יתכן והיו אלה בעיטותיו האחרונות במכבי נתניה, כך התברר לאחר אימון שנשטש בכעס. האם היו אלה אמנם, 90 דקותיו האחרונות של שפיגלר במדי הקבוצה שבכל שלבי-הגיל שלו עשה כמעט 25 שנים? — העתיד יקבע זאת. מכל מקום, עד שיוכרע אם אמנם כך — הבאנו לכם 5 תמונות מובחרות של רמי נבון, הרי הן לפניכם — אולי למזכרת...

מוטליה שפיגלר: הטנאן האחרון בנתניה

צילם:רמי נבון

כשיעזוב את מכבי נתניה, לא יהיה מוטליה שפיגלר — רקדן. הוא לבטח ישמש כאיש-כדורגל, עדיין לא ידוע בדיוק באיזה תפקיד. כאן, אולי במשחקו האחרון במדי נתניה, מניף שפיגלר את "השמאלית האיומה" כשאורי בנימין הבאר-שבעי כמו מצטרף למחול...

אין התבטא שפיגלר במהלך השבוע שלאחר מכן? "הילדים שאלו אותי כשראו את ההקרנה בטלוויזיה, מדוע אני מאושר כל-כך לאחר ההבקעה — עניתי להם: דוד לביא מבקיע שער כל חמש דקות, אני מבקיע פעם בחמי-ימי חודשים..."

נו, היתה זו הגזמה מסויימת כדי

לא ידע שתהיה זו בעיטתו האחרונה במכבי נתניה. שהרי, אך שבת קודם לכן במגרש מכבי יפו, דומה היה כי הנה חוזר הוא, מוטליה שפיגלר, לכדרר בהצלחה כמימים ימימה. אפילו הבקיע שער ברגל ימין כדי להשוות ל-2:2 ולהיות המאושר באדם.

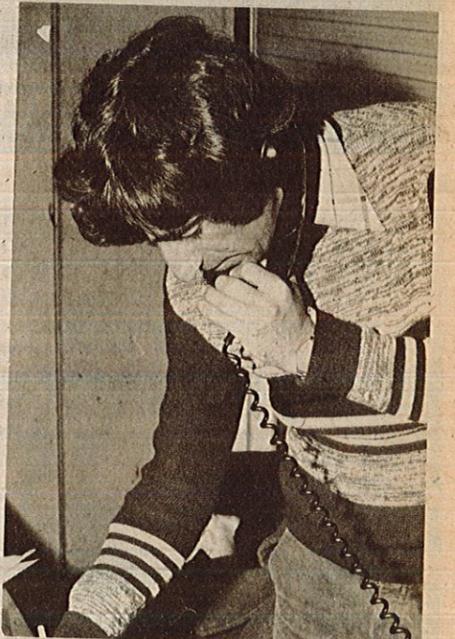
לא ככדי נבחרו אריה חביב וגיל לנדאו. הקשר בין השוער מיהוד למערכת "פנדל ספורט" החל בתום העונה השליפה, כאשר נבחר על-ידי רוב מאמני הליגה הלאומית שהשתתפו במשאל העיתון כ"תגלית העונה". יחד עם הפרס היקר כשלעצמו, מערכת סטי ריאופונית משוכללת, זכה גם — הודה חביב — לעיבוד מוראלי רב משמעות.

ובכן, התכנית שנוקמה במשך זמן כה רב — יצאה לדרך. הרעיון לייזום קו טלפוני פתוח בין הקוראים למערכת "פנדל ספורט", שתתו-גבר בכוכבי ספורט מן השורה הראשונה, זכה למבחן מעשי ראשון בתאריך 20.12.1977, בין השעות 5.30 ל-7.30 בערב. חבני הצוות שיזכו לטוב: אריה חביב שער הנבחרת הלאומית, וגיל לנדאו חבר סגל הנבחרת.

חלק ראשון

הצלחת יהוד אינה מקרית, הפועל ת"א לא תרד...

רמת-אביב, שוחח עם המאמן הלאומי עמ' נואל שפר, הסביר לו כי מופנות אליו שא" לות, מכל רחבי הארץ וביקש רשות לאחר בשעה קלה. תשובת שפר: אני מאשר. כך

אבינעם פורת: "פנדל ספורט שם לעצמו מטרה לעמוד במבחן-הזמן".

גיל לנדאו: "אני מתאים לשחק יותר בכנף מאשר כחלוץ מרכזי, בגלל מבנה גופי — הדומה לזה של המגינים..."

נשאר חביב עם גיל לנדאו האורח האחר, ואבינעם פורת עורך "פנדל ספורט", עד סופו של ערב השאלות. גיל לנדאו עצמו, שהופיע מלווה בגיטו ובעוד ידידים, לא היה צריך להשתחרר מ-אימון כלשהו. פשוט, גילי, מי שכיהן עד הקיץ האחרון (משחקי המכביה) כקפטן נב-חרת העמדה, סבל מרגל מגובסת שניטרלה

אריה חביב: "אני לא מופתע מעט עלית יהוד לצמרת..."

דרון דוידאן, רחוב אחדיהעם 8 כהדרה, שאל את גיל לנדאו: כהלוץ התוקף הנגות יריבים, מהו לדעתך, סוג מצב הנבדל הי-גורם להתלבטויות ולקשיים בהחלטות הי-שופטים?

גיל לנדאו: "איני שופט, ולא ברור אם אני הוא הכתובת לתשובה. אבל סביר ל-הניח כי השופטים מתלבטים, וגם מפרשים כל אחד בצורה אחרת, את חוק הנבדל כי-שהדובר בשחקן פאסיבי. אני מתכוון ל-כדורגלן שאין לו שייכות כלשהי למתרחש, והנמצא מאחורי הגנת היריב במצב נבדל לכאורה. אני מצדד דוקא בשופטים המנסים להתעלם מכך, משום שבהחלטה זו הם מעי-דיפים את הצדק על החוק היבש".

וגאל ויובל זרקוביאן, מרחוב שילר 16 בקריית שלום, תל-אביב (לאריה חביב וגיל לנדאו): אילו הייתם זכאים לעבור לקבוצה אחרת מיוז שבה אתם משחקים — האם הייתם מנצלים זאת, ואם כן לאיזו קבוצה אחרת?

אריה חביב: "בשלב זה השאלה אינה אקטואלית, ופרט לכך, לא רע לי בהפועל יהוד, במיוחד לא בימים היפים האלה". לנדאו: "טוב לי בהפועל תל-אביב. לא הקדשתי משום כך, זמן למחשבה בנושא". צבי גורליצקי, רחוב סוקולוב, הרצליה (לאריה חביב): מיהם שלושת השוערים הטובים בארץ, והאם הייתי מונה אותך בי-ניהם?

אריה חביב: "מטעמים ברורים, לא אכלול את עצמי מכיון שאיני די אובייקטיבי. הש-לושה הטובים ביותר, ואין זה בתכרח לפי הסדר שבו אני מציג אותם, הם: מנו שוורץ, איציק ויסקר ויוסי מורחיי".

אוריית פז-שלום, מרחוב דיונוגרף 180 ב-תל-אביב (לאבינעם פורת): מהם השיקולים בקביעת החומר לפירסום ב"פנדל ספורט"? אבינעם פורת: "השיקולים הם בעיקר ב-מידת העניין של כל נושא ונושא, מה אומר כי נושא לקוראים. אנו משתדלים להביא לקוראים כתבות שאינן עשויות לפי "שטאנץ" קבוע בעתונות — אלא גם לצאת ולמצוא סיפורים אנושיים, או יוצאי דופן. אנו נוט-לים בחשבון את העובדה שהעתון מופיע אחת לשבועיים ומבקשים שהכתבות יהיו בעלות ערך לזמן רב ככל האפשר — ולא אקטואליות".

שאלה אוריית את אריה חביב: האם אתה מופתע מהצלחת הפועל יהוד בליגה?

אריה חביב: "לא מופתע במיוחד. נכון שהיה קשה לעלות על דרך ההצלחות, אבל לאחר השקעת עבודה רבה הוכחנו עצמנו, והגענו למצב שיש לנו קבוצה נחמדה המ-שחקת כדורגל פתוח, והישיגיה אינם מק-ריים. כך שאיני מופתע".

לאוריית, שטרחה והכינה, היתה שאלה גם לגיל לנדאו: מהו התפקיד שבו אתה מעדיף לשחק ומדוע?

לנדאו: "במרכז ההתקפה. אבל המאמנים אינם מתעלמים מכך שקשה לי להתמודד עם הבלמים החסונים, והם שולחים אותי לקו מול מגינים הדומים לי בדרך-כלל ב-מבנה גופם".

בעל חוש-ריה בלתי רגיל לשערים. אלו גותני הטון של בורוסיה".

אלון גוטמן, רחוב עליה 5/18, נהריה (לגיל לנדאו): כקפטן נבחרת הנוער והע-תודה לשעבר, אתה בודאי מתמנע בהיותם של קפטנים בליגה הלאומית. רציתי לדעת מי הם הקפטנים של הכח רמת-גן, מכבי נתניה, הפועל חיפה, הפועל עכו והפועל יהוד?

לנדאו: "בהכח — צבי פרקש; בעכו — אלברט אדרעי; בהפועל חיפה — בנימין ויינברג; במכבי נתניה — ישראל חגי; וביהוד — ישראל ששון".

ירון שלוש, רח' ורבורג 33, קריית-חיים (לאריה חביב): האם הישגי קבוצתך, הפועל יהוד משקפים באמת את מעמדך ככדורגל הישראלי?

אריה חביב: "אם הייתי חושב לפני שנה וחצי, כאשר התחלנו לשחק בלאומית שמ-צבנו ומעמדנו בלאומית יהיה טוב כפי שהוא עכשיו, לא היית מאמין. אבל מי שחי את התקופה, ראה מה משקיעים ביהוד וכיצד מתייחסים לכדורגל ברצינות, ובכשרון — לא מופתע כל כך כמובן, גם אני. היציבות של הפועל יהוד מחזקת את הטעונונים ש-אין זה מקרי".

רני אוליבר, מושב קדרון, (לאבינעם פו-רת): מדוע אינכם מפרסמים את המדור שבו יכול היה כל אחד לשאול כאוות נפשו, "שאלה למומחה" ולהענות?

אבינעם פורת: "זו בעיה שהקדשנו לה הרבה מחשבה. בימים הקרובים נפרסם מ-דורים, אם כי לא נוכל לעשות זאת בתכי-פונת שהיתה נהוגה בעבר, משום שגם כך אנו שופעים במדורים בהשתתפות הקוראים — כמו, למשל, זה שבו אתה שואל עכשיו. היתה אצלנו גם תחלופה בין המומחים ורק לאחרונה מינינו את מרדכי בסוק, שהוא אחד מהמצטיינים בישראל בנושא "ידע ספורט" (הוכיח זאת בחידונים ארציים) כדי שיהיה האיש העונה לכל השאלות".

רוי אפל, רחוב שלומציון המלכה, חיפה (לגיל לנדאו): כשחקן קבוצה הפועל תל-אביב, הייתי רוצה לשמוע את חוות דעתך האובייקטיבית על הפועל חיפה בעונה הי-נוכחית?

גיל לנדאו: "ובכן, הפועל חיפה היא ק-בוצה עם שחקנים מוכשרים המצליחה העונה יותר מאשר בשנה שעברה. אבל, יתכן שאני מאכזב אותך, זה עדיין לא מה שהפועל חיפה צריכה להפיק. שחקנים מוכשרים שהתקדמו כמו רחמים סלהוב ואבי קאופמן, יכולים למשוך את הקבוצה לתדמית טובה יותר".

אילי בהלול, רחוב יעקב 10/9, אשדוד (לגיל לנדאו): מהם לדעתך סיכויי הפועל תל-אביב להתאושש, או — האם אתה חושש מסיכויים שקבוצתך תרד לליגה הארצית?

לנדאו: "אני יכול להתחייב שלמרות הכל, הפועל תל-אביב לא תרד. נכון, פתחנו ב-צורה גרועה — אבל באחרונה מנשבת רוח חדשה בקבוצה, יש הנהלה חדשה, והדבר מורגש מאד".

(המשך בגליון הבא)

גיא מנצ'ל, רחוב לחי 4 קריית-אנו (ל-אבינעם פורת): מהי מידת המקצוענות כ-כדורגל הישראלי?

אבינעם פורת: "האמת היא, שלפחות ב-ליגה הלאומית מתקרבות חלק מהקבוצות למקצוענות. אבל לצערנו, הכדורגלנים לא לא מחזירים תמורה בהתאם לכך מכל מיני סיבות, שאחת מהן היא העובדה שהכדורגל אינו מהווה את פרנסתם היחידה. ברגע ש-כדורגלן יתפרנס אך-זרק מכדורגל, אפשר לצפות לשיפור. גם בליגה הארצית יש תש-לומים, אך הם בדרך-כלל נמוכים יותר — ובליגה א' משולמים סכומים קטנים".

שוקי שלוש, רחוב ורבורג 33, קריית-חיים (לגיל לנדאו): מהי הסיבה למשבר הקשה שפקד את הפועל תל-אביב בתחילת העונה?

גיל לנדאו: "למרות שרבים ניבאו לנו עונה טובה לאחר שכבר סיימנו בעונה ש-עברה במקום השני, חל — בניגוד לציפיות — משבר שנבע בעיקר משתי עובדות: שח-קנים לא הגיעו לכושר טוב (סיבה עיקרית) ההנהלה לא תיפקדה והיו מריבות בינה למאמן הקודם, דבר שפגע בלי ספק בקבוצה". עתה נמצאת הקבוצה על הגל הנכון. אני משיוכנע. נסיים במרכז הטבלה".

עדי קהא, רחוב נורדאו 5, רחובות (לא-בינעם פורת): מדוע "פנדל ספורט" מופיע רק אחת לשבועיים?

אבינעם פורת: כידוע לך, ניסינו במשך מחצית השנה להופיע אחת לשבוע, והנסיין הזה נעשה משום שהצלחנו מאד בגלגול הקודם — אחת לשבועיים. חשבנו כי הופעה אחת לשבוע, הייבת להיות היעד הבא שלנו. אבל לאחר תקופת זמן מסויימת הסתבר, כי למעשה, אנ מאבדים מייחודו של "פנדל ספורט".

במה דברים אמורים? — אחד מ-כללי היסוד שלנו היה בהשגת חומר העומד במבחן זמן, והשגונה מהעתונות היומית או אפילו השבועית על אודות דברים שהינם בגדר חדשות. בודאי ידוע לך כי את "פנדל ספורט" רוכשים גם לאחר שבועות וחודשים מוזמן הופעתו, ולדוגמא מחלקת "העתונים הישנים" (העומדת להתחדש שלנו) אשר שיגרה מאות אלפי עתונים ישנים, לקור-אים שלא הספיקו לרכוש אותם בזמנו. כא-שר היינו שבועון, נוכחנו לדעת כי למעשה, אנו נמצאים במירוץ מטורף עם הזמן מבלי שתנתן לנו ההזדמנות הנאותה להכין חומר יסודי שערכו עומד".

אור כהלוו, שכונ חפכו 1/4 אפרירה, אשקלון (לאבינעם פורת): מיהם לדעתך, השחקנים שבאמת מעמידים בזכות יכולתם שלהם, את בורוסיה מינשנגלדברך, בצמרת הכדורגל העולמי?

אבינעם פורת: "לדעתי, ישנם חמישה שחקנים כאלה. המגן ברטי פוגטס, השומר על מקום בפסגה כבר למעלה מ-10 שנים; הקשר ריינר בונהוף, שהוא "מנוע חי"; הרברט וימר, גם הוא בעל תכונות ניידות מצויינות; אלן סימנסון, החלוץ השבדי בעל השליטה והמהירות המסחררת, גורם צרות לכל הגנה; יופ היינסקס, הקיצוני השמאלני,

שנד הנבחרת של 1981?

אחד הכשרונות הגדולים בקבוצה הישראלית הוא השוער יעקב אסיאג מנצרת-עלית. כאן סופג אסיאג שער מבעיטת-11, שער שהצעיד את מערב-גרמניה לנצחו 0:1 על ישראל.

מאת אבינעם פורת

נבחרת הנוער של ישראל אשר אמורה להבשיל לערך ב-1981, נכנעה לאחר קרבות עיקשים מול מערב-גרמניה ויוון על חודו של שער והסתפקה בטורניר הבינלאומי האחרון אשר נערך בארץ, רק במקום השלישי. אבל לצד אישיות התואר מאשתקד, ציורו פרחי הכדורגל-נים שלנו תמונה די חיובית במיוחד בעורך. שחקנים כמו השוער יעקב אסיאג, הבלמים ירון פרסלני וגד בן-דרור, והקשרים דני כהן ושלמה שטיק, הוכיחו כי עתידם לפנינו.

יוון זכתה בטורניר, למרות שמערב-גרמניה, (בעלת מצבור כשרות נות!) שיכנעה יותר ממנה והבקיעה 12 שערים בטרם נכנעה פעם אחת...

הבלתי צפוי קרה במחזור האחרון של טורניר הנוער הבינלאומי: נבחרת מערב-גרמניה שהיוותה אוסף של פרחי-כדורגלנים אשר שמם עוד ידובר ככל הנראה בעולם הכדורגל, לא הצליחה להשיג ולו תוצאת תיקו הכרחית מול נבחרת יוון. וכך, הביא את שער אחד של איליה זנאמורטורם את את הככורה דוקא לקבוצה היוונית הנוקשה. כה מפתיע.

אבל בינינו לבין עצמנו: מה ערכו של טורניר נוער אם לא מעקב אחרי שלבי

השגיח תמיד שיעלו על יצועם בהקדם לפני משחקיהם, הבקיעו 12 שערים, על האפס"ט משחקם האחרון — אבל אז נכנעו לשער היווני המפתיע שהדיח אותם מהפיסגה.

אך אותנו מעניינת יותר הנבחרת הישראלית, והדבר טבעי. התאכזבנו? לא הייתי אומר. שהרי, כמה מהכותות הבולטים בטורניר אשתקד שהולוכו את הקבוצה שלנו לזכיה בתואר — כבר סיימו את גיל הנוער. בראש ובראשונה אבי ירושלמי (המופיע בשורות הנבחרת הראשונה) והקפטן גיל לנדאו. אגב, שניהם שחקני-יצוא לסגל הבכור.

כל התוצאות בטורניר הנוער 1977

1:2	יוון-נורבגיה
0:2	ישראל-דנמרק
0:8	מערב-גרמניה-דנמרק
0:1	יוון-ישראל
0:3	מערב-גרמניה-נורבגיה
0:0	יוון-דנמרק
0:1	מערב-גרמניה-ישראל
1:2	נורבגיה-דנמרק
0:1	יוון-מערב-גרמניה
0:0	ישראל-נורבגיה

הטבלה הסופית	
1	יוון
2	מערב-גרמניה
3	ישראל
4	נורבגיה
5	דנמרק

הנבחרת שלנו השיגה כדאי להזכר, נצחון על דנמרק 0:2, הפסידה פעמיים 1:0 מול יוון ומערב-גרמניה, לפני שחתמה בתיקו-אפס עם נורבגיה. על רקע זה, אפשר לקבל את המימצא כי דוקא העורך מהווה את החוליה החזקה בקבוצה הישראלית, ואשר משרותיו עתידים להתבשל יותר כדורגלני-יצוג מאשר מחוליות אחרות.

לא אתפלא אם שוער אלמוני כיעקב אסיאג מהפועל נצרת-עלית, עוד יגיע רחוק. הבחור, שעוד בעקבות הטורניר הקודם גרם להתבטאות מחמיאה של המאמן הלאומי בהווה עמואל שפר, כי הלה יכול להשתלב בכל אגודה לאומית, הוכיח כשרון רב והותיר רושם מצויין. רושם מעולה שאיררו גם שני הבלמים החסונים ירון פרסלני מכבי חיפה וגד בן-דרור ממכבי פתח-תקה שעתידם לפנינו.

בחולית הקישור צד את העין, במשחק היחיד בו שיחק, שלמה מהפועל חיפה. זהו כדורגלן צנום מאד וכנראה רגיש לפגיעות — אבל הידע והשליטה שהפגין באותה התמודדות מול מערב-גרמניה, העניקו לו אשליה לעתיד. מה שקשור בעתידו, מצטרף להנחה כיבמשיך תזמן עוד יתחשל ואז יוכל לתרום לקבוצה הבוגרת של מועדונו, ולא אתפלא אם גם יוזמן לסגל הלאומי. כמוכרן שהדבר אינו בטוח של ימים — אולם לגבי זמנים רחוקים יותר, כדאי וכדאי לזכור את שמו.

היגו סובל מהשתתפותו בליגה נמוכה יחסית, ליגה א'.

אלה היו הכדורגלנים היותר בולטים ב-קבוצה הישראלית. לא אתחייב בחתימה על מסמך כי האחרים, ביניהם אבי קאופמן מהפועל חיפה וסיימון דוידסון ממכבי פ"ת, לא יעפילו גבוה — אולם לפחות במשחקי ה-טורניר האחרון לא אותתו כי יעדם לכך. אפשר כי הדבר יקרה להם בטורנירים הבאים, אם אכן יטלו בהם חלק.

בסך-הכל היה המאמן אמציה לבקוביץ, מרוצה מן העובדה כי גם מול יריבות חזקות המורגלות בהתמודדות בינלאומיות, ניהלו משחקים שקולים. „היו אלה משחקים שבהם תוצאה של שער לכאן או לכאן, היתה יכולה להתקבל בטבעיות“, אמר אמציה.

אם נסכם את ארבע הופעות נבחרת הנוער, נגיע למסקנה כי לא מן הנמנע, שכמה מ-שחקניהם יגיעו לשלב האחרון — סגל ה-נבחרת הלאומית — והרי זו המטרה העיקרית. כאמור, ישנם ארבעה או חמישה שחקנים, שהוכיחו כי יש להם כישורים בנידון.

אשר לנבחרות האחרות, נורבגיה ודנמרק, הרי שהן הפגינו כדורגל נאה — אבל לא היו „בשילות“ כמו מערב-גרמניה או יוון. הנורבגים, שביניהם בלט שחקן הקישור ה-מצויין גינשה, הגיעו לרמת-אביב אחרי הכנה מדוקדקת ואף סיימו בתיקו מחמיא עם נבחרת גילאים דומה שייצגה את אנגליה — אבל כאן היו חסרים להם אותו מחץ ו-„פילפל“ כדי להבקיע יותר. הדנים, נראו כאילו הינם נבחרת העושה את צעדיה ה-ראשונים. מכל מקום, אחד כמו אלן סימונסן כדורגלנה הדני של בורוסיה מינשנגלדברך, לא נראה באופק.

בסיכום: טורניר טוב שאפשר ללמוד ממנו הרבה. שהרי, בלי טורנירים אי-אפשר יהיה להחזיק את היד על הרוסק, כדי לדעת היכן אנו באמת נמצאים.

מי יהיה מה? שלושה מאמני-צמרת מביטים לעבר המשטח שבו משח"קים הנערים לפניהם. הנאס וויי סוילר (מימין), מאמנה של פ.צ. קלן, „רשם“ בזכרונו — ואולי גם בפנקסו — מספר שמות של שח"קנים מערב-גרמניים כשרוניים, עמ"נואל שפר (במרכז) עשה זאת לגבי הישראלים ואילו האיש שמשמאל הוא קרל-היינץ טיאלאן, עוזרו של ווייסוילר.

כדורגלן בולט אחר היה דני כהן מהכח"מכבי רמת-גן. הבחור, השחקן הותיק ביותר בנבחרת הנוער, הינו כשרון רב. מעט איכזב יורם פירסט הפועל הרצליה, אשר יתכן כי

השער הראשון. סיימון דוידסון (מימין) מכניע את השוער הדני במשחק 0:2. בשלושת המשחקים הבאים נדמו „תותחני“ ההתקפה הישראלית.

טבלאות ליגות העתודה

נוער מחוזית, נערים, ילדים.

בעריכת ירון וילנסקי

קבוצות הנוער של מכבי באר-שבע ומכבי פרדיס הן היחידות עד כה, לפי הרישום שבידינו, אשר השיגו את מלוא הנקודות בליגות המחוזיות.

בליגות הנערים יש מאזן דומה לקבוצות הבאות: מכבי חיפה, הפועל נתניה, נוהדוד רמלה (ממוצע של 4.5 שערים במשחק), ובליוות הילדים — מכבי "יואב" תל-אביב והפועל כפר-סבא. כמו כן מצויות קבוצות מספר שאינן רק נקודה אחת. מאחר שבאחת השבתות לא נערכו משחקים, "התקדמו" הפעם הטבלאות בקצב איטי יותר.

קבוצות שלדעתן קופחו, "בחדשון", מוזמנות להביע השגותיהן באמצעות פניה למערכת, "פנדל ספורט", ת.ד. 2430 ת"א. הן תקבלנה תשובות.

לתשומת לב: מספר קבוצות התפרקו ועקב כך אין נחשבים משחקיהן.

אנו ממשיכים בפירסומן הבלעדי של טבלאות ליגות הנוער (מחוזית), נערים וילדים בכל המחוזות.

נוער — צפון		נוער — דרום		נוער — חיפה		נוער — דן		נוער — שומרון		נוער — שרון		נוער — שפלה											
מקום	הקבוצה	מש'	נצ'	תיקו	הפסד	שע'	נק'	מקום	הקבוצה	מש'	נצ'	תיקו	הפסד	שע'	נק'	מקום	הקבוצה	מש'	נצ'	תיקו	הפסד	שע'	נק'
1	הפועל טבריה	4	3	0	1	9:18	6	1	מכבי שפי' המורה	6	5	1	0	7:39	11	1	הפועל הקבוצה	4	3	0	1	9:18	6
2	הפועל חיפה	4	2	1	1	10:12	5	2	מכבי אשקלון	6	6	0	0	6:22	10	2	הפועל טבריה	4	3	0	1	9:18	6
3	הפועל סכנין	4	2	1	1	7:8	5	3	הפועל מרמורק	5	7	2	1	7:25	8	3	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
4	מכבי סכנין	3	2	1	0	2:4	2	4	הפועל ראשון-ציון	4	8	1	1	7:16	7	4	מכבי יפא	4	3	0	1	4:12	7
5	הפועל מגדל-כרם	4	1	0	1	8:6	3	5	הפועל נהריה	5	9	2	1	11:7	5	5	הפועל ראשון-ציון	4	3	0	1	4:12	7
6	מכבי טורק	4	2	0	0	10:4	2	6	מכבי יפא	6	10	3	0	21:8	3	6	הפועל נהריה	5	9	2	1	11:7	5
7	בית"ר ק. שמונה	3	1	0	1	10:4	2	7	הפועל נהריה	7	11	4	0	12:11	2	7	מכבי יפא	4	3	0	1	4:12	7
1	הפועל רעננה	5	4	0	1	7:10	8	1	מכבי באר-שבע	1	12	5	0	6:15	12	8	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
2	הפועל מגדל-כרם	5	3	1	1	9:18	7	2	מכבי קרית-גת	2	13	6	0	10:16	6	9	הפועל טבריה	4	3	0	1	4:12	7
3	הפועל כפר-סבא	4	2	1	1	4:12	7	3	בית"ר קרית-גת	3	14	7	1	5:8	6	10	הפועל נהריה	5	9	2	1	11:7	5
4	מכבי קרית ביאליק	5	1	0	1	7:9	4	4	הפועל נהריה	4	15	8	0	15:11	4	11	מכבי יפא	4	3	0	1	4:12	7
5	הפועל עין-חמד	5	2	0	2	10:11	4	5	הפועל נהריה	5	16	9	1	7:5	5	12	הפועל ראשון-ציון	4	3	0	1	4:12	7
6	בית"ר ד. אל-כרמל	5	1	0	1	18:7	2	6	הפועל נהריה	6	17	10	0	5:5	5	13	מכבי יפא	4	3	0	1	4:12	7
7	הפועל אחוה חיפה	5	1	0	1	16:4	2	7	הפועל נהריה	7	18	11	0	9:2	4	14	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
1	הפועל רעננה	5	4	0	1	3:13	9	1	הפועל נהריה	8	19	12	0	9:1	5	15	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
2	הפועל קרית-אנו	4	3	1	0	3:9	7	2	הפועל נהריה	9	20	13	0	0	0	16	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
3	אחוה יפא	5	2	1	2	9:12	5	3	הפועל נהריה	10	21	14	0	0	0	17	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
4	הפועל גבעתיים	5	1	0	2	7:9	4	4	הפועל נהריה	11	22	15	0	0	0	18	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
5	גני"ע ערד ת"א	5	1	0	2	5:7	4	5	הפועל נהריה	12	23	16	0	0	0	19	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
6	מכבי רמת-השרון	5	2	0	2	7:5	4	6	הפועל נהריה	13	24	17	0	0	0	20	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
7	הפועל בית-דגן	5	1	0	2	13:3	4	7	הפועל נהריה	14	25	18	0	0	0	21	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
8	הפועל הוד-השרון	5	0	0	3	11:0	3	8	הפועל נהריה	15	26	19	0	0	0	22	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
1	מכבי פרדיס	4	4	0	0	7:13	8	1	הפועל נהריה	16	27	20	0	0	0	23	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
2	הפועל הצעיר ד. א. כרמל	5	2	1	2	11:10	5	2	הפועל נהריה	17	28	21	0	0	0	24	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
3	מכבי זכרון-יעקב	3	0	0	2	6:7	4	3	הפועל נהריה	18	29	22	0	0	0	25	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
4	מ. ס. עתלית	3	1	1	1	6:10	3	4	הפועל נהריה	19	30	23	0	0	0	26	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
5	בית"ר עתלית	4	1	1	1	12:13	2	5	הפועל נהריה	20	31	24	0	0	0	27	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
6	הפועל ערערה	3	0	1	1	9:7	2	6	הפועל נהריה	21	32	25	0	0	0	28	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
7	הפועל א. א. א. א. א. א.	3	1	0	0	18:9	3	7	הפועל נהריה	22	33	26	0	0	0	29	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
1	הפועל טורה	7	5	2	0	4:15	12	1	הפועל נהריה	23	34	27	0	0	0	30	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
2	הפועל כפר-סבא	6	4	1	1	8:21	11	2	הפועל נהריה	24	35	28	0	0	0	31	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
3	מ. ס. תל-מונד	6	3	0	3	11:16	10	3	הפועל נהריה	25	36	29	0	0	0	32	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
4	הפועל נחל-אל	4	2	1	2	10:12	9	4	הפועל נהריה	26	37	30	0	0	0	33	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
5	הפועל גבעת-אילנה	5	1	0	3	6:4	5	5	הפועל נהריה	27	38	31	0	0	0	34	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
6	הפועל קרימה	4	0	2	2	19:9	4	6	הפועל נהריה	28	39	32	0	0	0	35	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
7	מכבי אר-עקיבא	4	2	1	1	5:4	3	7	הפועל נהריה	29	40	33	0	0	0	36	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
8	הפועל טייבה	3	1	1	1	13:11	3	8	הפועל נהריה	30	41	34	0	0	0	37	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
9	הפועל א. א. א. א. א.	5	1	0	5	24:8	1	9	הפועל נהריה	31	42	35	0	0	0	38	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
1	הפועל אר-הוד	7	5	2	0	11:21	12	1	הפועל נהריה	32	43	36	0	0	0	39	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
2	הפועל קרית-שמונה	7	4	0	2	4:16	10	2	הפועל נהריה	33	44	37	0	0	0	40	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
3	הפועל כפר-שבע	6	2	2	3	11:16	8	3	הפועל נהריה	34	45	38	0	0	0	41	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
4	הפועל נחל-אל	6	1	2	3	14:15	7	4	הפועל נהריה	35	46	39	0	0	0	42	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
5	הפועל בני-לוד	6	2	3	6	8:10	7	5	הפועל נהריה	36	47	40	0	0	0	43	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
6	הפועל לוד	6	3	2	6	8:10	7	6	הפועל נהריה	37	48	41	0	0	0	44	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
7	מכבי הולון	6	3	0	3	12:18	6	7	הפועל נהריה	38	49	42	0	0	0	45	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
8	הפועל אור	6	3	0	3	10:12	6	8	הפועל נהריה	39	50	43	0	0	0	46	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
9	א. ס. לוד	6	4	0	2	18:9	4	9	הפועל נהריה	40	51	44	0	0	0	47	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
10	הפועל אור	6	4	1	1	22:6	3	10	הפועל נהריה	41	52	45	0	0	0	48	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7
11	בית"ר לוד	6	0	0	6	18:5	6	11	הפועל נהריה	42	53	46	0	0	0	49	הפועל חיפה	4	3	0	1	4:12	7

ילדים/64 — מרכז

מקום	הקבוצה	מש'	נצ'	תיקו	הפסד	שע'	נק'
1	בני יהודה ת"א	7	5	2	0	1:24	12
2	מכבי מרדכי ת"א	8	5	1	2	2:18	11
3	גני"ע נסים ת"א	8	5	1	2	7:10	11
4	הפועל קרית-אנו	7	4	2	1	4:12	10
5	מכבי השקמה ר"ג	7	4	1	2	9:17	9
6	מכבי יפא	7	3	3	1	5:9	9
7	מו"ע אור-הודקסום יפא	6	3	2	3	9:11	8
8	בית"ר ת"א	7	2	3	2	4:7	7
9	הפועל מכבי ר"ג	6	3	1	2	8:5	5
10	הפועל אנטוניו יפא	6	1	0	5	22:3	2
11	הפועל אור	8	1	0	7	24:4	2
12	הפועל אור-הודקסום יפא	7	0	0	7	24:0	0

ילדים/64 — דרום

מקום	הקבוצה	מש'	נצ'	תיקו	הפסד	שע'	נק'
1	הפועל ראשון-ציון	6	4	1	1	3:8	9
2	בית"ר ירושלים	4	4	0	0	0:9	8
3	נוה-הוד רמלה	4	2	1	1	6:6	5
4	הפועל מרמורק	5	2	2	1	8:6	4
5	מכבי שקריות	6	2	2	1	9:5	4
6	הפועל באר-שבע	5	1	0	4	9:5	2
7	מכבי המורה ראשון-ציון	4	0	2	2	6:2	2

ילדים/65 — צפון

מקום	הקבוצה	מש'	נצ'	תיקו	הפסד	שע'	נק'
1	הפועל יוסף ת"א	8	6	0	2	6:11	12
2	מכבי צבי ת"א	8	5	1	2	2:16	11
3	הפועל פתח-תקופה	8	4	3	1	3:11	11
4	מכבי מנחם נתניה	7	4	2	1	4:6	10
5	הפועל נתניה	7	4	1	2	10:14	9
6	הפועל הדרה	7	2	1	4	7:6	5
7	הפועל בת-ים	7	1	3	3	8:6	5
8	מכבי זאב ס"ת	8	1	2	5	11:4	4
9	שמשון ת"א	8	1	2	5	16:3	4
10	הפועל רמת-גן	7	0	2	5	9:0	2

ילדים/65 — דרום

מקום	הקבוצה	מש'	נצ'	תיקו	הפסד	שע'	נק'
1	מכבי יואב ת"א	7	7	0	0	0:17	14
2	הפועל הולון	6	5	1	0	5:21	10
3	הפועל ראשון-ציון	6	3	1	1	6:8	7
4	מכבי שקריות	6	3	1	2	8:6	7
5	בית"ר ת"א	5	2	2	1	4:5	6
6							

יחיאל מור, מאמן שמשון תל-אביב, כותב כי הוא נהנה מסגנון משחקו
ההיתקפי היחיד במינו של אבי כהן ממכבי תל-אביב. כאן הוא בתיקול
עם בלם קבוצת איפסויץ טאון, קאוין ביטי.

להציג בפניו שיטה אשר תהלום את תכונות השחקנים ואופיים. הבה נתקוף במחץ של 4 חלוצים הנעזרים בשני „מנועים“ במרכז המגרש, והנתמכים ע"י 4 מגינים, מהם 2 מגינים תוקפים ובלם הנע לעזור למתקפה. אמנם אין אנו יכולים לשחק בשיטה זו במשחקים נגד קבוצות אירופאיות או נבחרות לאומיות, אולם יש ליצור משחקי ליגה שיענינו את קהל הצופים הישראלי ובמקביל — להכין נבחרת לאומית אשר תשחק בשיטה אשר תהלום את תכונות השחקנים שיוצבו בהתאם לקבוצות היריבות עמן יתמודדו.

בישראל? — נראה לי, כי המתאימה ביותר לתכונות השחקנים בישראל וכישרוניהם ה"מקצועיים" היא מסגרת של 4-2-4, אשר תגביר מחץ בהתקפה כה ישחקו שני קיצונים טבעיים ושני חלוצים פורצים אשר ישלימו אחד את השני.

הכדורגל המשוחק על-ידי קבוצות הצמרת בישראל הוא — איטי. ועל כן, מדוע לסרב את המשחק במרכז המגרש על-ידי 4 רצים ולא להסתפק בשני שחקני מרכז מגרש אשר יקבלו סיוע מהמגינים? על מנת למנוע מקהל הצופים לנטוש את המגרשים, עלינו

הועיל בארבעה, אורי בנימין ויעקב כהן. הן בשיטת 2-4-4 והן בשיטת 3-3-4, יש להפעיל את הבלם למשחק התקפי כפי הנהוג בכל תארצות המתפתחות.

בישראל אני נהנה מאבי כהן בלם מכבי תל-אביב, שהוא הבלם התוקף היחיד (לצ"ע) לפי שעה, היוצא להתקפות מתפרצות בכל שלבי המשחק. אי-יכולתם של שני ה"בלמים המרכזיים אר-ורק בשמירה על חלוצי חדר, להגיח קדימה — מונעת משחק נאה התקפי, ומציגה סגנון דל ומשעמם. כפי השיטה ההולמית את צרכינו ואיוז היא השיטה אשר תגרום נחת לקהל הצופים

מתאימים, מביאה לסרבול במרכז המגרש „לסתימה“ בחוד כאשר החלוצים מנוטרלים ואינם נהנים מאספקה הולמת את יכולתם. אכן, ויקי פריץ ובני טבק, אינם חורמים רבות למרות כישרוניהם הטובים. המסקנה היא, שיש להתאים לשחקנים שיטה ההולמית את תכונותיהם.

בשיטת 3-3-4, מצמצם מרכז המגרש לטובת החדר שאליו מצטרף חלוץ-קדמי שלישי. שיטה זו מגבירה את המחץ בהתקפה אולם מחייבת הפעלת קיצונים טובים וחלוץ מרכזי מסוגנן היטב, היודע להפעיל את כוחו הפיזי ולהעזר בנגיחות מדוייקות.

מכבי נתניה, משחקת בשיטה זו ואמנם מצויים בידיה כלים ההולמים את השיטה. דוד לבאי במרכז ההתקפה, עודד מכנס ומשה גריאני כקיצונים, הפועלים היטב באגפים ושורת רצים המספקת כדורים למכביר. הברק בשיטה זו הוא, בהצטרפותם של המגינים למערך ההתקפה, כפי שנעשה במכבי נתניה. שרגא בר וגד מכנס, וכן בקבוצת

לכל מאמן, תיאורית הסגנון שלו. ישנם המעדימים הערכות של 2-4-4 (ארבעה מגינים-בלמים, ארבעה קשרים ורק שני חלוצים), אחרים מבקשים לתגבר את החוד. כיצד רואה יחיאל מור, מאמן שמשון תל-אביב (מחבר הרשימה) את הערכות הרצויה? לדעתו יש צורך בלא פחות מארבעה חלוצים שיקבלו משני „מנועים“ תמיכה במרכז השדה כדי להחזיר יתר ענין. שיטה זו תהיה 2-4-4. ברשימה מסביר מור את יתרונותיה וחסרונותיה של כל שיטה במציאות הישראלית.

מאת יחיאל מור מאמן שמשון ת"א

שיטת המשחק הנקבעת לשחקנים, צריכה כאמור, להלום היטב את תכונותיהם ה"מקצועיות", על מנת שהחליפה תהיה תפורה בהתאם למידותיהם. שיטת המשחק הינה בעצם, הכנת עמדות הוינוק בטרם היפתח

הספרות הידועות לכל חובב כדורגל ב"ישראל. 2-4-4, 3-3-4, 4-2-4. מה אמורת ספרות אלה ומה משמעותן לגבי השחקנים וקהל הצופים החווה כמאבק בין שתי הקבוצות, המשחקות בשיטות זהות ולעיתים שונות האחת מרעותה? שיטת המשחק צריכה להקבע ככלל ב"התאם לכלים הנמצאים בידי המאמן. יכולתם הטכנית והפיזית של השחקנים; תיפקודם; שחקני המפתח, אקלים ומזג-אוויר; מתקנים וכמובן איכותה של הקבוצה היריבה, מכתיביים למאמן את השיטה הרצויה לחומר המצוי אשר ברשותו.

השיטה להצלחה

הקרב. ברגע שמתפתח קרב בין שתי ה"קבוצות היריבות, מיטשטשת לחלוטין השיטה בה משחקות הקבוצות. אנו רואים לעיתים 8 שחקנים מתגוננים ולעיתים — 8 שחקנים מתקיפים.

מהן איפוא השיטות הנהוגות בישראל? מה תועלתן? ומהי השיטה אותה יש להנהיג בישראל על-מנת להפיק את המכסימום מהשחקנים לאור כישרוניהם, מזגם והאקלים המצוי בישראל?

השיטה הנהוגה כיום בישראל היא 2-4-4, בה ממקמים 4 שחקני הגנה בעורף; 4 רצים מקיימים עמדות-קרב במרכז המגרש, ובחזית (בה אפשר להבקיע) שני חלוצים פורצים. בשיטת משחק זו קיים עקרון בסיסי בל"יעבור, אשר בלי ביצועו כהלכה אין כל יתרון למערך הנ"ל. יש צורך בשני מגינים תוקפים המסייעים למערך ההתקפה בפריצה מהאגפים. יש צורך בשני רצים במרכז המגרש החייבים לדעת לסגור את המגינים הפורצים. יש צורך בשני חלוצים פורצים בעלי משחק ראש מעולה, המסוגלים לנצל את כדורי האגפים.

בכל שיטה שלא תהיה, ואשר מוזכרת בכתבת המאמן יחיאל מור, חשובה מאד תנועת המגינים להת"קפה. מנג'תוקף הוא שרגא בר ממכבי נתניה.

איציק ויסוקר ואיציק כהן מציעים לך לקראת החורף:

- * חליפות טרנינג „פומה“ ותוצרת הארץ במבחר עצום
- * נעלי ספורט וכדורגל
- * ציוד דיג
- * אופני כושר ושולחנות פינג-פונג
- * סקט-נעל, סקט-טיל, סקטים
- * תלבושות לקבוצות בכל ענפי הספורט
- * בגדי ונעלי בלט

ביאריק 17 רמת-גן טל. 738224

אורי לוזון: המאמן ביקש מהני שטורים...

מאת
בני מזרחי

אורי לוזון, כדוגלן אלמוני בהפועל תל-מונד עד אשתקד, הגיע "דרך" נבחרת...בסיס התובעלה שהשתתפה באליפות צה"ל, לשורות בני-יהודה. הגיע — והפתיע.
אין ספק כי להתקפת "הזחובים" הצטרף חלוץ בעל יכולת הבקעה מרשימה, הזורע מבוכה בהגנות היריבים.

אורי לוזון (משמאל), "מחפש" את שער מכבי פתח-תקוה. דורון רוזנטל מנסה לחסמו, כשברקע המאמן הפתח-תקואי אליעזר שפיגל. באירוע אחר, לקראת סיום אותו משחק (0:1 לפתח-תקוה), נראה היה כי רוזנטל הכשיל את לוזון ברחבה. בני-יהודה דרשו בעיטת-11, אבל השופט נפתלי איתן פסק — אין מקום להחלטה שכזו.

זה עתה נפתיים האימון האחרון שלפני משחקה של בני-יהודה. לאורי לוזון אצה הדריך. הוא ממרר להופטר מבגדי האימון המיוזעים; עושה לעצמו מקלחת טובה והעולה על המזרים, מדי צה"ל. מציעים לו כוס תה חם והוא מהסס. עליו להספיק וי להגיע בזמן לבסיס, ללילה ארוך של תרונות. לבסוף, הוא נוטל לגימה חטופה מהמשקה, אך כזו המותירה את רישומה על לשונו. מה לעשות, זה מה שקורה כשממהרים...

אורי, ממוצע קומה, שחום עור, מקורזל שיער, בן עשרים-ושתיים, מתגורר בנתניה. היה שחקן אלמוני בקבוצה אלומונית — הפועל תל-מונד. כבר כשמלאו לו חמש-עשרה, ערך את הופעת הבכורה בבוגרים, בחוד ההתקפה. מכיון שכך ניתן להבין, ש-אורי כלל לא אותב לטמון את רגלו בצלחת, אלא את הכדור ברשת — והוא עשה זאת בסיטונות. עדיין זכור לו (ובעצם כיצד אפשר לישכח...!) המשחק נגד גאולים, עת נאלץ שוער הקבוצה היריבה להוציא את הכדור משערו עשרים-ושתיים פעמים. מפגש הכדור עם הרשת נעשה כל ארבע דקות לערך. משנשאל, כמה שיערים הבקיע באותו משחק, התקשה לנקוב במספר המדויק, ובכל זאת כמה? — "הרבה" ולא יסף, אך גם זה נותן מושג מה... והנה עוד פרט פיקטיבי מאותו משחק, שדרך אגב, נערך במסגרת הליגה התמישית כיום, ליגה ג'. אחד מ-שחקניה של גאולים ד'אן, היה שחקן סגל הנבחרת הלאומית של ישראל בהווה — משה גולן, איש הפועל תל-אביב. הוא ללא ספק השתכלל מאז...

אך אנו נמשיך באורי לוזון. ימים ספורים לפני מלחמת יום הכיפורים, גוייס. עם תחילת שלוש שנות-שירות החובה שלו, ניתק הקשר עם הכדור. הקשר חודש באמצע עונת ה-כדורגל של שנת 1976/77, הפעם בקבוצה לאומית — מכבי נתניה. לוזון החל מתאמן במחיצתם של הנתינים אך הדבר, נשאר בגדר אימון בלבד. כאן נכנס לתמונה מאמנו של אורי עת נערכה אליפות צה"ל, במדי בסיס התובלה (מי אמר שכבר לא מתגלים כוכבים?) והוא לא אחר מאשר, "זאביק" ז'צ'ר, מאמנה של בני-יהודה, "באזרהות". זה התרשם מאוד מיכולתו של הניכר מה-אליפות הצבאית, המליץ בפניו על אפשרות צירופו לקבוצת פרבר. אורי קיבל את ההמלצה ובמהרה, החזיק בידיו חוזה הופעה לשתי עונות בבני-יהודה.

אורי לא מכהיש. הוא הגיע לבני-יהודה עם חששות, לא כבדים אומנם, אבל בכל זאת חששות — מפני קהל, "השכונה", ש-שמעו יצא ממוטלה ועד אילת, מפני התאק-למות מכאבה, מפני חוסר התאמה מקצועית וכי, אך עד מהרה, נתברר לאורי, כי לא היה מקום לחששות אלה. "נתקבלתי ב-זרועות פתוחות וביחס חם ולבבי", הוא מספר וממשיך — "ההתאקלמות החברתית

"אני לא זוכר כמה בדיוק הבקעתי נגד גאולים. מכל מקום, הבקעתי הרבה" — נזכר אורי לוזון באותו משחק פורה של הפועל תל-מונד. גם בבני-יהודה הוא מוצא את השער.

שלי היתה חלקה ומוצלחת, לא היה שום נסיון לשים לי רגל ואט-אט, נשתרשה בי ההרגשה, שהפעם הגעתי למקום הנכון". הליגה החלה. הקהל של בני-יהודה, הס-תייג משהו מהשחקן שהתרוצץ לאורך הקו השמאלי. חלק מהאהודים ידע את שמו ולא יותר, חלק ידע מאיזו ליגה הוא בא... והיו כאלה, שלא ידעו עליו ולא כלום...

אך בכל זאת האשראי ניתן לו ואורי לא איכזב. נכנס לרשימת המבקיעים של הקבוצה עם כמות לא מבוטלת של שערים. הוא נהנה להזכר במשחק נגד מכבי שערים, כאשר השוער הרחובותי הוציא שעריים מרישת, פרי רגלו של אורי, "כל שער שהבקעתי העניק לי מנה הגונה של ביטחון עצמי לזמן מה, לפחות עד לשער הבא, "אוי-אוי החל הקהל, מביע את שביעות רצונו המלאה מה-שחקן בדרכו שלו — קריאות ממושכות ל-לוזון, ל-לוזון, היהדו בשערי האיציטדיון ונתנו את הביטוי המלא לויווג המוצלח — בני-יהודה ואורי לוזון.

אורי מודה ומתוודה: היחס שהתפתח אצלי לקבוצה, הוא מעל ומעבר ליחסי שחקן חוזה ואגודת כדורגל. נקשרתי נפשית לבני יהודה והעיקר הוא, שלי איכפת, איכפת מאוד מה קורה בקבוצה".

כאמור, מתפקד אורי כקיצוני שמאלי. לדבריו, שיתוף הפעולה בינו ובין שאר ה-חלוצים טוב, אם כי יש כמובן, מה לשפר. הוא ניהן בזריונות, כוח פריצה מצויין ובחוש מפותח ל"גניבת" שערים. לפני שבועות אחדים עלה לכותרות: בני-יהודה טענו להכשלתו על ידי דורון רוזנטל, בתחום ר-הבת ה-16 של מכבי פ"ת בדקה ה-88. ה-שופט נפתלי איתן: "לא".

ידוע בתנועתו השוטפת על כר הדשא לכל אורך תשעים הדקות. יש האומרים, שהוא מרבה לחפש את השער ממצבים לעיתים כלל וכלל לא נוחים ועל כך הוא מגיב: "אם לא מחפשים את השער, גם לא מוצאים אותו. מלבד זאת, זאביק ביקש ממני בתחילת העונה שערים ואני ממלא בינתיים אחר ההוראות..."

הוא בס"ה חודשים אחדים בשכונה וכבר מרגיש כמו בבית. מדוע רק "כמו"? היות ומקום מגוריו הנוכחי הוא בנתניה.

ושאלנו אותו שאלה שגרתיים — על אמו-נות תפלות. ומתברר, שאין כאלה. פשוט — אין, וקשה לומר, שזה לא מפתיע במציאות הישראלית, בעיקר בתחום הכדורגל... אורי קולט את מבטי ההפתעה — "אולי במשך הזמן..."

ומה בדבר שאיפות? "לשחק בלאומית", הוא משיב לאלתר ולא שוכח להוסיף — "בבני-יהודה, כמובן". והטווח הרחוק, מה דעתו על תרעיון להימנות אולי, על שחקני סגל הנבחרת הלאומית...? מסתבר, שה-מחשבה בלבד נראתה לו נרעות מדי ובעצם, לא נראתה לו כלל. "בלי להגזים, בלי להגזים", היו דבריו...

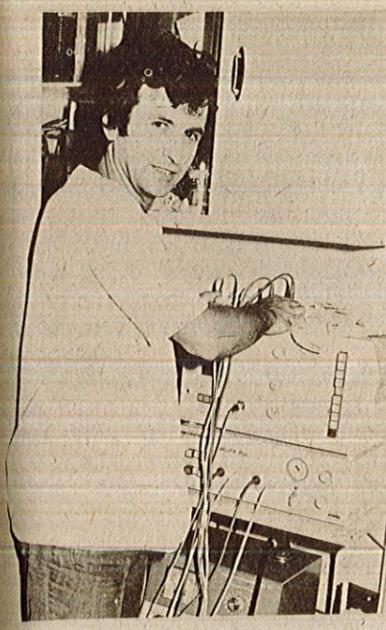
ומי שהגזים באמת היה ה...אוטובוס. הזמן רץ, לאורי, אך לא ל"אגד". נותר בתחנה לזמן רב, אולם, אין הוא מאבד את חוש ההומור: "אני מקהה שהאוטובוס עוד יגיע לפני ה-משחק בשבת", הוא אומר. מכל מקום, כך אכן קרה...

דובי שטיין: יש צורך ברופא מיוחד לפגיעות ספורטיביות.

דובי, למשל, התנגד לא פעם לאבחנות של רופאים והוכח כי הוא צודק. דוגמאות? בבקשה. לאחר פציעתו הקשה של זוחן וולד, שהקן מכבי חיפה, עוד במדי הפועל, היתה דיאגנוזה של רופא בה נקבע שוולד לא ישחק ארבעה חודשים, מכיוון שהיו לו שני שברים בקרסול. "הרדתי לוויך את הגבס, חבשתי תחבושת ועבדתי על השרירים שלו. חודשים מיום הפציעה הוא כבר שיתק מצויין וזו היתה יותר מסנסציה" — אומר דובי ומוסיף: "אין צורך לקבל את קביעתו של הרופא באופן עיוור, בעיקר לגבי המקרה בו הוא מגבס את הרגל. הרופאים מגבסים את הפגיעה כדי להפטר מהספורטאי ולא הורשים שבכך הם גורמים לניווון השרירים. לראיה, היו אצלי 5 שחקנים ש-14 ימים לאחר ניתוח מיניסקוס, מבלי להתגבס, הם חזרו לשחק. עם אחד מהם, אבא גינדין עבדתי בשבועיים האלה באימוני-כושר ללא כדור, וכך לאחר התקופה, הוא שיתק בשבת בקבוצה בכושר מלא כאילו לא אירע דבר". דובי מספר שהוא זוכה לגיבוי מלא מהד מאמן. "בהפועל חיפה לא עולה שחקן לשדה עם זריקה, כי זה פשוט מחריף את הפציעה. שחקן פצוע לא נח אצלי באימון, אני עובד עליו באימוני-כושר פשוטים ללא כדור, וכך הוא חוזר לשחק בכושר מלא. יש גם מאמן, רני כהנא, שמומין אותי לקבוצות בהן הוא מאמן כדי לקיים אימוני כושר וגמישות מיוחדים". בין השחקנים אותם הצליחו דובי ופיני להחזיר לחיי-כדורגל חדשים הם קובי דרר וגבי בליטי, שסבלו מפציעות חמורות אשר בגללן פרשו שחקנים רבים — אך כיום רגליהם מאה אחוז. על חשיבות תפקיד הפיזיותרפיסט מספר דובי: "באחד ממשחקי מכבי חיפה עשה מוטי לובצקי מספרת לאחור, ונשאר לשכב בשקט על הקרקע. ידעתי שאם הוא שוכב בשקט או משהו לא בסדר, ניסיתי להכנס למגרש, אך השופט הנדוורג לא נחן לי בגלל עקשנותי נכנסתי לבסוף והתברר לי שלמוטי לובצקי היתה פריקה של המרסק, תנועה לא נכונה נוספת היתה גורמת לו שיתוק ביד. וכך בגלל עקשנותי היא ניצלה. לאחר מכן קיבלתי מכתב התנצלות מהנדוורג וכיום שופטים מתייחסים אלי בכל הרצינות". אבל למרות הטיפול המסור של פיני ודובי, כדאי יותר להיות בריא...

סורינוב בחולון!
יוסף סורינוב, שוער הנבחרת הלאומית ומכבי תל-אביב, חנך חנות ספורט בחולון, ברחוב סוקולוב 45.
מציע לקוראי, "פנדל" הנחה של 10 אחוזים על כל קניה.
כל קונה יכול לדרוש חתימות כדורגלני הצמרת (אותן יקבל כעבור מספר ימים).
* כל ציוד הספורט
* מבחר גדול של גינס
* חולצות-ספורט מתוצרת תוץ
* נעליים מכל הסוגים
ביקור נעים,
יוסף סורינוב
איציק אהרון

פיני שרון (שיטהולץ): מי ששיחק וסבל מפגיעות — קל לו לאבד חן פגיעה של אחר.

מכבי חיפה. "מה שהביא אותי לתפקיד הפיזיותרפיסט היא העובדה שהייתי כדורגלן. אדם שחש פציעה על בשרו, קל לו לאבחן פציעה של אחר ולתת לו את הטיפול הטוב ביותר" — אומר פיני. דובי שטיין, בן ה-30, הוא כחברו פיני, בוגר ביה"ס לפיזיותרפיה. בצעירותו היה אתלט בהפועל חיפה. אהבתו היתה הרפואה ומכיוון שהיה לו קשר לספורט נוצר כאן שילוב. הוא כבר כ-8

מדורי הספורט של העתונות הישראלית, הם, בררר כלל, סנסציוניים. כיום ראשון לאחר משחקי-השבת נכתב בהם כי שחקן מסוים נפצע ועלול להעדר מן המגרשים במשך תקופה מסוימת. לאחר יומיים-שלושה נכתב שוב על אותו שחקן כי נצטווה ע"י הרופא לנוח ועיתים, קורה כי כיום השבת מופתעים אוהדי הספורט לראות אותו שחקן מסוים, מופיע כרגיל בהרכב קבוצתו...

לא תמיד מתייחס אליהם הקהל בחיוב. מן היציע קשה לאבחן מה כוונותיהם בשעה שהם פורצים למגרש ותיק-המכשירים בידיהם. יש הרואים בהם כמפריעים למשחק. אבל האמת היא אחרת: לזכותם רשומים טיפולים-מהירים שמנעו "צרות" מספורטאים. דובי שטיין (הפועל חיפה) ופיני שרון (מכבי חיפה) מספרים על אודות עבודתם; חשיבותה ומעלים זכרונות. "אילו לא פרצתי למגרש למרות התנגדותו של השופט הנדוורג, היה יכול מוטי לובצקי — לשעבר ממכבי חיפה — לסבול משיתוק בידו", מספר דובי שטיין.

שנים עסיין בקבוצות הכדורגל והכדורסל של הפועל חיפה ובאחרונה גם בהפועל גבע/יגור. הקשר בין פיני ודובי נוצר עוד בתקופת הלימודים. והרעיון של "מכון ירושלים", קרם עור וגידים במלחמת יום הכיפורים בו שרתו כפיזיותרפיסטים בבית החלמה של צה"ל. "מכון ירושלים" הוא כיום מפורסם ב-צפון הארץ ונהרסים אליו מכפר גילעדי

מאחורי עובדה זאת עומדים שני גורמים. האחד, הופר התמצאות של כותבי הידיעות יהשני — פחות חשוב, עם הפיזיותרפיסטים. הפעם בחרתי לספר לכם על העסיינים למיניהם. הם אינם זוכים לכותרות ורק ל-עיתים רחוקות — מוזכר שמם. בדרך כלל, עבודתם אפורה — אולם יש להם חלק נכבד

העסה חיה הוא עושה

בצפון ועד גבעתיים בדרום. הוא קשיר בחוזים לקבוצות רבות ומכירן מגיעים אליו לטיפולים נפגעי צה"ל, שאוירת ה-ספורט במכון משפיעה עליהם לטובה והם מצטרפים לאגודת ספורט לנכים. למעט אלה, מגיעים למכון גם אזרחים מכל הגילים. במכון מתקבצים בדרך כלל ספורטאים בכל שעה משעות היום. כך קרה גם כשהגעתי למקום. על המיטות שכבו, יגעים משהו ומתאוננים על כאביהם, כדורגלני הפועל חיפה, אלי לוונטל ובני אלון. לוונטל למשל העיר לעברי: "בא תראה את תאמת על שחקן כדורגל. בא תראה את בני אלון הפצוע ואותי עם הפציעות האלה שגומרות אותי". וכשדובי עושה לו מסג' זריו הוא

בכך שרבות צופי הכדורגל הפוקדים את מגרשי הכדורגל מדי שבת, רואים את אלי-לם משחק ולא יושב לצידם ביציע. התדמית של העסיין, בעיני הצופה הממוצע היא ב-דרך כלל שלילית: הם רואים אותו מדי פעם בשעת המשחק רץ עם תיקו לעבר שחקן השוכב על הדשא. מכיון שהצופה סבור ש-השחקן, "עושה הצגות" הוא שורק בו גם לעסיין. אותו צופה אינו מכיר בחשיבותו של העסיין (או, "המעסה") — כמו שנוהגים לומר). שניים מחשובי העסיינים בעולם הספורט הישראלי הם הצמד דובי שטיין ופיני שרון. הללו הקימו מכון פיזיותרפי בחיפה — "מכון ירושלים". פיני, בן ה-32, היה בשם משפחתו הקודם, שיטהולץ, שחקן ממכבי חיפה, יחד עם אחיו עודד שיטהולץ. כיום משמש פיני כעסיין

דובי קובל בפני על כך שקיים מחסור ברופאים המעוניינים להתמחות בפגיעות ספורט. "לספורט יש צורך ברופא מיוחד. קח לדוגמא את בני אלון הסובל מאישיאס. אצל בן אדם רגיל, זה טיפול אחר ואצלו, משום שהשרירים שלו גדולים ומפתחים יותר יש טיפול אחר, שבמהלכו אסור לבני להפסיק את פעילותו". דברי דובי בעיה אחרת שמעלה דובי היא חשיבותו של פיזיותרפיסט. "אצל קבוצות רבות, רופא — זו מילת קסמים. הנסיון מלמד שכל העסיין קודם לטפל ולאבחן, בכך הוא חוסך טיפול לא נכון לאגודה וכסף."

כך עושים אתון

להלן הראיון שערך כתב "שידורי ישראל" שמעון וילנאי עם אורי שלגי, מוציא-לאור ועורך "פנדל ספורט". הראיון הובא במישדר הרדיו "חתול בשק" ובו סופר על אודות שש שנות הופעת העתון: הדברים המיוחדים עיתון ספורט לצעירים והשיקולים המנחים בהגשת החומר.

"אצלנו תוכל לדעת היום מי יהיו הכוכבים של מחר".

כתב "שידורי ישראל" שמעון וילנאי

המראיין שמעון וילנאי: מידת התעניינותו של הנוער שדור הספורט בקריאה ובעיקוב אחר המהלכים וההפתחות הספורט בארץ, ובעולם גדולה והולכת מיום ליום. בהעמדת מידע ישירות לבני הנוער עוסקים, למעשה, רק שני עיתונים. "חדשות הספורט" מספק גם מידע לבוגרים אך "פנדל ספורט" הוא ספק המידע לבני הנוער. על "פנדל", הנקרא כמינוי בעיטת העונשין מ-11 מטרים, מספר לנו המו"ל והעורך, אורי שלגי:

אורי שלגי: "מה שמאפיין את העיתון הזה הוא קודם כל, צורתו וגם תוכנו. זהו עיתון הספורט היחיד בארץ שמופיע ב"תצלומים צבעוניים, מפרסם פוסטרים צבעוניים, של כוכבי-ספורט, לדוגמה — של פלה, של קוין קיגאן ושל יוהאן קרויף. כמו כן התפרסמו פוסטרים של קבוצות הליגה ה"לאומית בישראל וקבוצות הליגה האנגלית, נבחרות בעולם, ספורטאים מצטיינים וכן אנו מנסים מבחינת התוכן, להגיש לקוראים הצעירים — שלמעשה מהווים את אוכלוסית המתעניינים — צורה אחרת של הגשת ספורט.

לא פלא, לכן, שאנו מקבלים הזמנות רבות של גליונות קודמים. יש לנו אפילו מחלקה מיוחדת לכך הגספכת לכל המעוניינים את גליונות שיצאו עד כה, ממספר 1 ועד ה"גליון האחרון (155) — להוציא את אלה שכבר אולו מהמלאי. כותבים אצלנו זהו אולי גם המאפיין, נציגים של אותו הספורט שאנו מנסים להציג. יש לנו מדורים בהם משתתפים ספורטאים ידועי שם. כך למשל, כתב אצלנו במשך תקופה ארוכה מיני ברקוביץ שמדורו הראשון התפרסם ב"פנדל" כשהיה בן 17 ועל-תקן של שחקן ספסל במכבי תל-אביב. במשך שנים שיתף מיני את הקוראים, כמעט מדי גליון, בחוויות ולעיתים בקשיים, עד "נחת" בפסיגת ה"כדורסל הישראלי והאירופי. מפעם לפעם כותבים הכדורלגנים בני טבק וגיל לנדא. כתבנו בארצות הברית, רוני שניידר, היה בעבר בלם נבחרת הנוער והופעל כפר-סבא ועחה, לצד עיסוקיו, כסטודנט וכתב בניו-יורק, הוא מופיע ככדורגלן צעיר-מקצועני ומצטיין מאוד בכך. אותם כותבים מהווים לפיכך מקור ראשון להעברת מידע עדכני,

על הנעשה בשטחי הספורט השונים והדבר מגביר פי כמה את התעניינות הקוראים. שאלה: כמה מתעניין הנוער במיוחד? תשובה: הוא מתעניין גם בדברים שי מאחורי הקלעים, הוא לא רק מעוניין לשמוע מי אתמול ניצח, מי אתמול הבקיע שער ואיהו שופט הצטיין והיכן, אלא הוא מעוניין גם לשמוע מה שמתחולל מאחורי הקלעים, כיצד מתארגנים הדברים, מה עושה ספורטאי מחוץ לזמן המשחק שלו.

שאלה: וזה אתם מספקים לו? תשובה: כן, אנהנו מספקים לו. לדוגמא, אנהנו מפרסמים סדרות על כל שופטי הליגה הלאומית בכדורגל. אנהנו, בדרך כלל, רואים אותם אנשים, שאנהנו רואים אותם רק ב"שחורים, בשבת, כיצד הם מתנהגים יום-יום וסידרה זו זכתה לתהודה רבה ולהצלחה רבה המראיין: האם אתם מספקים מידע בלעדי אך ורק לכם? אורי שלגי: "בדאי". "פנדל ספורט" הוא העיתון היחיד המפרסם את הטבלות של ליגות הילדים, נערים ונוער. אני לא מדבר כרגע על הליגה העילית — המופיעות ב"עיתונות היומית. אבל בליגות הנמוכות יותר, עשרות הליגות, לנוער הזה, לילדים האלו, אף פעם לא היה ביטוי, "פנדל ספורט" הוא הקרקע שבו מוצא כל אחד את פינתו ומידע על מצבו בליגה.

ב"פנדל ספורט", הנוער מוצא את עצמו. הנוער, הנערים והילדים מוצאים כל שבועיים את הטבלה שלהם, את פירוט משחקיהם בליגה וזה אחד מגורמי המשיכה הגדולים ביותר שלנו. כאשר לנוער, אנו משתדלים מפעם לפעם לצאת לשטח, לעקוב אחרי הכוכבים שלדעתנו יגגו כינור ראשון במדי נבחרות הייצוג של ישראל בבוא היום כתבינו וצלמינו מאירים את תחילת דרכם של כוכבי העתיד. כך למשל, פורסמו הכתבות הראשונות על ספורטאים כדוגמת מנו שוורץ, מוטי ארואסטי, אברהם בן-דוד ואחרים ב"עיתוןנו, לפני שהעיתונות הרגילה, העוקפת בעיקר אחר האירועים היום-יומיים, "הקדישה להם מקום כלשהו".

"יש לנו מדורים חינוכיים כמו הצבת שאלות בנושאי חוקת המשחק בכדורגל ושיפוט בליוי אירורים, וכן אנו מפרסמים בקביעות כמקובל בעולם, והמויעדים בעיקר לגיל הרך".

אני חושב שמגיע לנו מזל טוב, התחלנו להוציא את העיתון ב"1971. בדיוק בחדש דצמבר עם 2000 גליונות והגענו היום לשש שנים של הופעה סדירה ועיקבית עם 10,000 גליונות.

המראיין שמעון וילנאי: ברכת מזל טוב לפנדל ספורט ותודה לאורי שלגי.

הייה אתה השופט בעריכת נחום בית הלוי

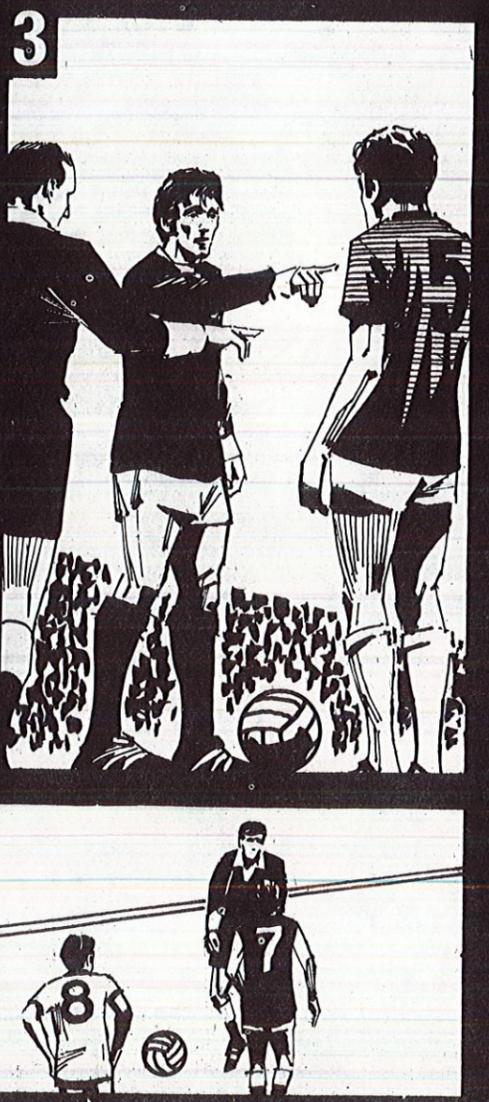
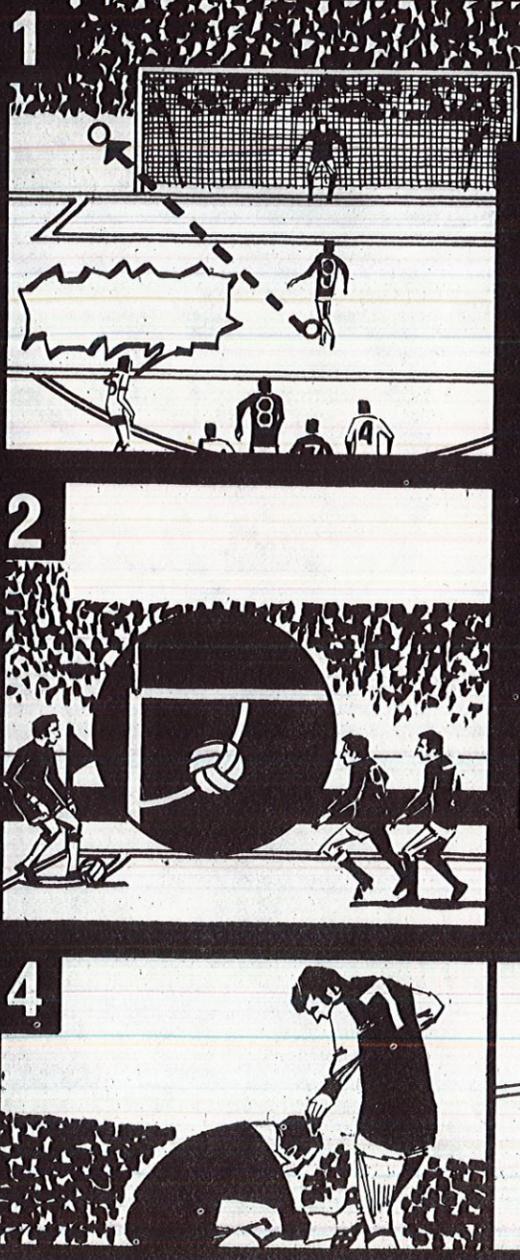
1. כאשר שחקן עומד לבעוט בעיטת-11, צועק לו שחקן-הגנה: פספס, בעט התוצה. ואכן הכדור נב"עט התוצה. לאור שהוררת את המגן, האם תמ"שיך במישחק ב" (א) בעיטת-11 נוספת; (ב) בעיטת-שער; (ג) בעיטה חופשית לכות הקבוצה התוקפת. בעיטת קרן.

2. שני שחקנים תוקפים עומדים במרחק פחות מ"9.15 מ' מהכדור; (ב) הכדור מונח על קו רחבת הקרן; (ג) אינך מרשה לשחקן הברעט להזיז או להר"חיק את דגל הקרן. במה לא נהגת כדרוש. מגן בתוך רחבת העוג"שיון שלו, מתנגד בחריפות ובעקשנות להחלטה שלך. אתה מפסיק את המישחק ומתרה בשחקן. האם תח"דש את המישחק ב" (א) בעיטת-11; (ב) בעיטה חופשית בלתי-ישראלית; (ג) כדור-שופט.

3. אתה מרחיק שחקן, במחצית הראשונה עבור וזים מסוכנים בנעליו. ראש הקבוצה רוצה להכ"ניס שחקן-מלואים במקו"מו, אך אתה מסרב, כיוון שהשחקן הראשון הורחק. (ב) בתחילת המחצית ה"שניה, הנך רואה כי ה"שחקן הראשון חוזר לשחק. כשהכדור היה מחוץ ל"מישחק, אתה הוהרת את השחקן והרשית לו להמ"במה שגית.

תשובות

1. פספס
2. א. לא
ב. לא
ג. לא
3. א. לא
ב. לא
ג. לא
4. א. לא
ב. לא
ג. לא

גם לך כדאי להיות מנוי
ראה חודשה בעמוד 2

אלי אביסרור רץ לחוסקבה מיגור

ועדת האתלטיקה של ההתאחדות לספורט מכירה בכישוריו. יו"ר הועדה אורי גולדבורט שיגר מינשר לאתלט החרוץ ובו הוא כותב בין היתר: "הישגך לאחר ארבע שנות התלבטויות לאחר הפסקת לימודים בווינגייט עקב מלחמת יום הכיפורים; שרות צבאי עם הפסקות בפעילות; פציעות; מעבר בר והשתלבות בקבוצת יגור — מעוררים בועדת האתלטיקה, שמחה וסיפוק רבים".

היו"ר אף מצייין במכתבו, כי אביסרור שיפר תוך שתי ריצות בשבועיים את שיאו האישי ב-32 שניות תמימות (1), עם זאת אינני מאמין שזהו גבול יכולתך" מצייין יו"ר הועדה, ב"מכתב שהעתיקו שוגרו לקברניטי ה"ספורט בישראל.

אלי אביסרור משוכנע, כי אם יקבל מעט הקלות בעבודה וישופרו תנאי האימון שלו, יוכל להתקדם עוד ועוד, לקראת השתלבותו ברמה הבין-לאומית.

הוא מקווה להכניע את גבול 14 הדקות בריצת-5000 מ' ואז יצטרך ל"קצץ" כ-20-15 שניות כדי להכניע את מינימום האולימפי למוסקבה. "אני רואה את אולימפיאדת מוסקבה כאתגר, למרות שאני יודע כי אם אצליח להשיג את המינימום עד אז, הרי ש"מוסקבה תהווה רק תחנת-ביניים לקראת אולימפיאדת 1984" סבור אביסרור.

"כמובן, הוא ממשיך, שכל זאת אפ"ר שרי מבחינתי, בתנאי שאוכל ליצור לעצמי תנאים ותשתית מתאימים לרמה הנדרשת. מבחינתי אני, לא חסריים לי רצון ומוטיבציה לכך" אומר אתלט הפועל עמק-חפר, שהחל לאחרונה לעבוד במיטבח קבוצת יגור, וזאת כדי להפחית מן העומס הפיזי המוטל עליו, וכדי שיהיה רענן באימונים ה"מפרכים".

לפני חמש שנים הוכתר אביסרור כאלוף ישראל לנוער בריצות ארוכות. תוצאתו ד"אז היתה מקנה לו מקום בין עשרת האצנים הטובים ביותר בין בני גילו בארה"ב, בריצת 2 מייל, כך שאתגר הזינוק ומד העצר החלו ל"קסום לו".

האחד ששום מאמץ אינו מרתיעו.

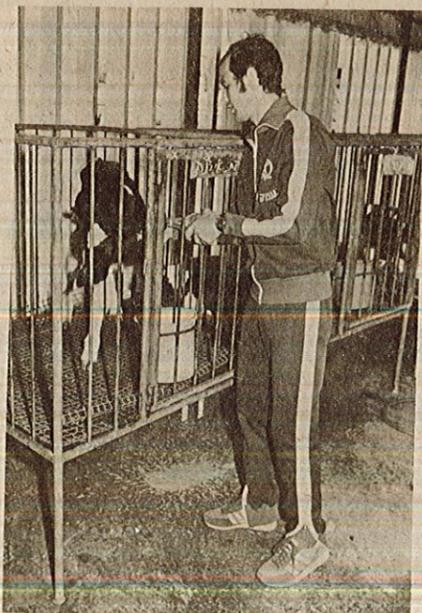

אלי אביסרור חונן בכישורים ובסיבולת המעניקה לאתלטים הבודדים העוסקים במלאכה הקשה, את הסיכויים להגיע לרמה בינלאומית בריצת 5000 מטרים. מכתב הערכה של יו"ר ועדת האתלטיקה אורי גולדבורט, בו הוא מצייין את התגברותו של אלי על כל המכשולים שניקרו בדרכו, מהווה מסמך הממריץ את הספורטאי למאמצים נוספים.

אלי העושה בקיבוץ יגור והמשכים קום ב-5 בבוקר כדי לערוך ריצה ראשונה (לעתים עם קפטן הכדורסל, איתמר מרזל), הוריד הקיץ בתוך שתי תחרויות — 32 שניות, ועתה הוא חולם על ירידה מגבול 14 הדקות.

מאת אברהם ציבין

צילם: ברש מרסל

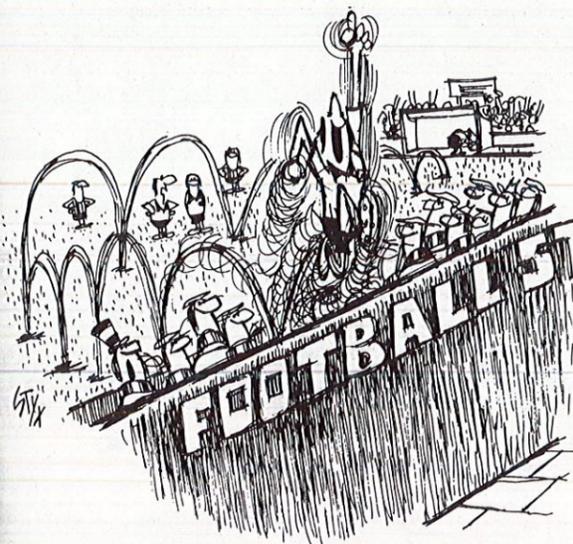
מיומנו של אתלט (או אם תירצו: כל ספורטאי) בקיבוץ — חליבת פרה. אלי אביסרור עושה זאת, בן יתר הדברים שהוא עושה, בקיבוץ יגור.

קיבוץ יגור נקשר בתודעת חובבי הספורט, בעקבות הצלחותיה של קבוצת הכדורסל המאוחדת לקיבוצים גבת ויגור, שזכתה אשתקד בגביע המ"דונה ובסגנות כתר האליפות. מעטים מודעים לעובדה כי לקבוצת הצפוני "תוצר" ספורטיבי נוסף — האתלט המצטיין אלי אביסרור, שיאן "הפועל" במיאוך ל-5000 מ', שתוצאתו הטובה ביותר — 14.31.8 דק', אותה קבע בתחרות בין-לאומית בעיר וינטרטור בשווייץ, מדרגת אותו במקום השני ב"מעלה בישראל, בכל הזמנים.

אלי אביסרור, יכול לשמש דוגמא ומופת לספורטאי חובב, המשלב בכפי"פה אחת הישגים ספורטיביים עם פעילות פיזית יום-יומית קשה. סדר יומו של אביסרור עמוס לעייפה, כולל תכנית-זמנים מפורטת.

בשעה 5 לפנות בוקר משכים אלי קום, כדי לחלוב את הפרות במשק. לאחר מלאכת החליבה, הנמשכת כ"שלוש שעות, יוצא אביסרור לריצת שדה של 10-8 ק"מ, כשלא אחת מהלווה אליו "קפטן" נבחרת ישראל בכדורסל, איתמר מרזל. לאחר ריצת-הבוקר שב אלי לעבודתו.

פנדל צוחק

רואים שהגענו לסוף העונה, הקבוצה כבר לא מופיעה בהרכב מלא...

ללא מלים

גליונות
קודמים של
"פנדל-ספורט"

ניתן להשיג בהנחה
בקיוסק
"ברודי"

בת-ים
רחוב אנילביץ 4
(בית ח' החשמלאים
המשך ח' עוזיאל)

ביתי — אם כי זכתה למגרש אימון נאות ברמת-אביב. הקבוצה שגידלה אותה (קייט) רומנו, ידעה להתגבר על עוינות לבית"ר תל-אביב, בזכות שני חלוצים — הוננים אהרים שגדלו בשורותיה. — דמתי יואל מסוארי. הישגה הטוב ביותר של הקבוצה נרשם

מספר פעמים נצטיה הקבוצה בעבר בי עונשים כבדים בגלל התלהבות-היתר של אהדיה, אם כי בשנים האחרונות נרגעו הללו מעט. לבד מהפסקה בת שנה אחת, משחקת שמשון בלאומית ברציפות מאז 1961, כשר היא סובלת קשות מהעדר מגרש משחקים

קבוצת שמשון תל-אביב נולדה ביחד עם המדינה, בשנת 1948. הקבוצה נקראת על שמו של שחקן מכבי ת"א, שמשון רוזי ז"ל, שנפל במלחמת העצמאות בקרב על טנטורה. ימים מספר לאחר שהגיעה היריעה על מותו, התכנסו חבריו מנוער והחליטו כי הדרך הנאה ביותר להנצחת שמו תהיה — קבוצת כדורגל. היתה זו קבוצה שכונתית ועדתית מובהקת, כשמרכזיה ומקור חיותה שכונת כרם התימנים, שם אף נערכו האימונים הראשונים של הקבוצה על מגרש נטוש בין הריסות מנשיה ובתי הכרם. מאמנה הראשון של עמשון היה משה נדב, שמשון נרשמה בהתאחדות לכדורגל וטיפסה במישך השנים מהליגה „המיוחדת“ דרך ליגות ג' ב' א' והארצית — לליגה הלאומית.

במישך כל השנים עמד כרם-התימנים מאחורי הקבוצה, הן בעידוד קולני והן בי-

שמשון תל אביב: כרם השערים

מאת מרדכי בסוק

תמיכה כלכלית. במרוצת השנים חדרו ל- שורותיה שחקנים שאינם בני העדה התימרי גית, אם כי גם בשנותיה הראשונות היה בה תמיד... לפחות אישכנוי אחד לרפואה. רוב השחקנים אינם עוד מתגוררים ב„כרם“.

גדעון דמתי נחשב לחלוץ המבריק ביותר בתולדותיה של קבוצת שמשון ת"א.

1953	— ליגה ג' 5
1954	— ליגה ג' 2
1955	— ליגה ג' 2 (עלתה)
1956	— ליגה ב'דרום 3
1957	— ליגה ב' דרום, אלופה (עלתה)
1958	— ליגה א' 4
1959	— ליגה א' 10
1960	— ליגה א' אלופה (עלתה)
1961	— 8, לאומית
1962	— 9, לאומית
1963	— 4, לאומית
1964	— 9, לאומית
1965	— 9, לאומית
1966	— 6, לאומית
1967/8	— 14, לאומית
1969	— 12, לאומית
1970	— 4, לאומית
1971	— 2, לאומית
1972	— 14, לאומית
1973	— 15, (ירדה)
1974	— א' צפון 2, מבחן, עלתה
1975	— 6, לאומית
1976	— 6, לאומית
1977	— 8, לאומית

וכדורגלן „אפור“ מליגה נמוכה יוסף מוצרי, שהווה את ה„מנוע“ של הקבוצה בשנות ה-60. הכדורגלן הגדול בכל הזמנים: גדעון ד"ר מתי — מ„תוצרת“ קבוצת העתודה במועדון. האיש שתרם יותר מכל: עורך הדיו עמי פוזל, שדרן הרדיו אשר ידע בכל-מקרה, להשליט (בתפקידו הניהולי) סדר באגודה. הכדורגלנים הבין לאומיים של שמשון: יעקב חודרום, גדעון דמתי, משה רומנו, יואל מסוארי, גורג'י בירבה. המאמן הנוכחי: יחיאל מור — שנה רביעית (לא הצופה) בקבוצה.

בשנות השישים העסיקה שמשון ת"א מאמנים זרים וביניהם היגוסלאביים סטנקוביץ וינאבסקי. היא הביאה את המאמן האיטלקי היחיד שעבד כאן — פרנצ'סקו לומבארדו — אשר לא החזיק מעמד תקופה ארוכה... בתקופה הזאת, נהגה לתגבר עצמה במספר רב של שחקני-רכש מפורסמים יותר ו- מפורסמים פחות. במוחד בולט נושא-השור ערים, תפקידם של הנרכשים — יעקב חוד"רוב (לקראת גיל 140): אבשלום שמחי; מיקי שיינפלד, והאחרונים: ציון דגמי ו- יצחק בלאיש. כמו כן נרכשו שחקנים חשירי בים כמישה רומנו (מהגדנ"ע); שמעון טהן (מהפועל ת"א) חיים גוריילי (הפועל ת"א)

מיוני שמשון מנסים לחסום את שערם בפני הפועל ת"א. מימין נראה נוגח הבלם עזרא לוי כשהי שוער הוא הצעיר יחזקאל מגן.

בי 1971 כשזכתה בסגנות האליפות אחרי מכבי נתניה, אם כי בהפרש נקודות משכנע. ב-1966 הגיעה לגמר הגביע ונוצחה 2:1 על-ידי הפועל חיפה, לאחר שכבר הובילה 0:1 היא עלתה למעמד זה בעקבות נצחון 0:1 על הכח ר"ג, מיער „מעורר מחלוקת“ שכבש אמנון יפת: משה רומנו כידרר בהרבה מעבר לקו החוץ — השופט אברהם קליין לא הבחין — העביר ליפת שהבקיע...

נעלי גלורי
כדורגל - ספורט

glory
הזינוק לאליפות

שווק בלעדי:
משה אכנוזי — שמעון חוגג.

אולימפיה ספורט, רח' ההגנה 18, פ"ת, טל. 918518

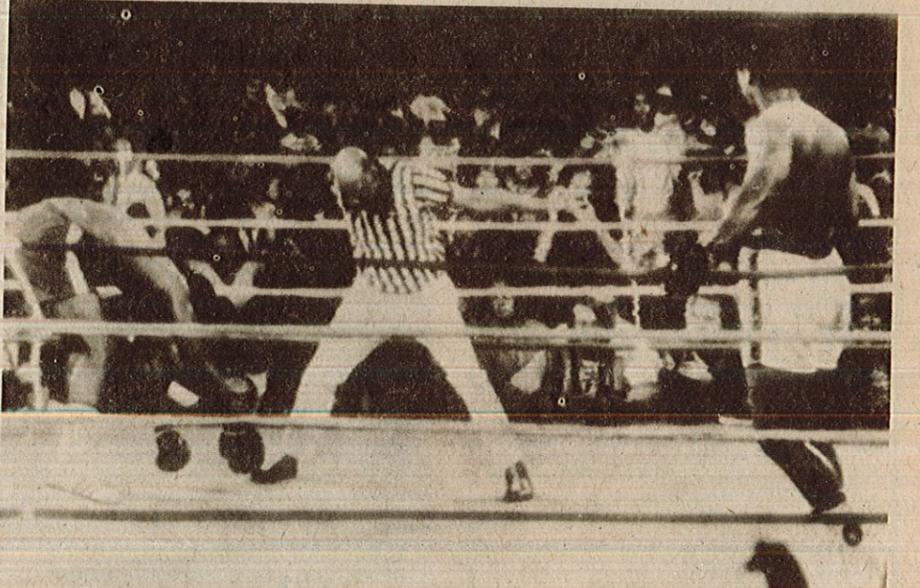
להשיג בכל חנויות הספורט המובחרות.

תוצרת האוץ — איכות ברמה עולמית.

**מאת
שמואל
טל**

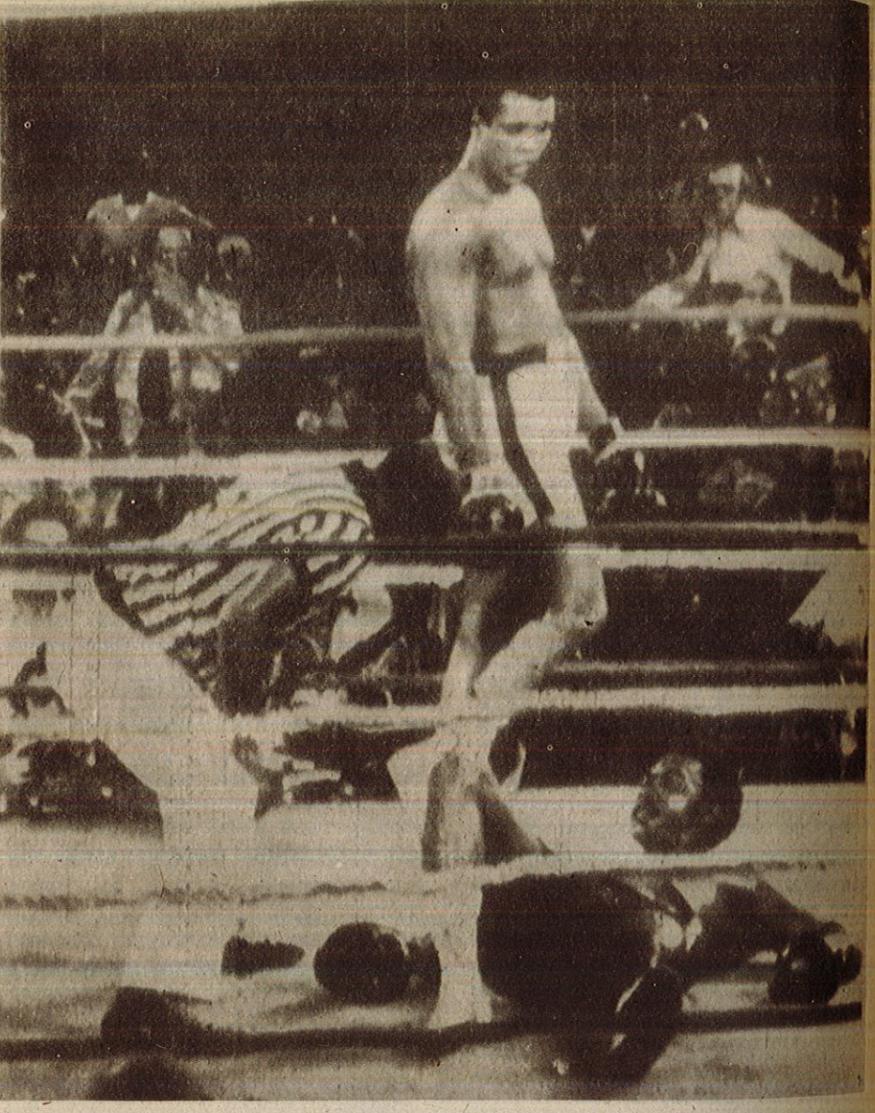
לאחר שהוקפא במשך 4 שנים, עקב סירובו לשרת בצבא ארצות הברית, קיבל קסיוס קליי (מוחמד עלי) את הרשות לחזור לאיגרוף המקצועני. הוא נוצח ב-1971 מול ג'ו פראזייר — אבל כחלוף 3 שנים נוספות, ב-30 באוקטובר 1974, בזאיר שבאפריקה, החזיר לעצמו את התואר בקרב מצויין מול ג'ורג' פורמן. היה זה לאחר שגילה תחבולות רבה מול יריבו המסוכן, הניח לו לשלוט עד הסיבוב השמיני שבו תש כוחו — ואז עבר למיתקפת-נגד אדירה.

**כך חזר עלי
לשלטון!
כתבה ראשונה בסדרה**

"אינך יכול להכאיב לי, אתה מכה בי מכות רכרוכיות" — קרא מוחמד עלי לעבר ג'ורג' פורמן. לאחר מכן עבר עלי (מימין) להתקפות והימם את פורמן.

נצחונו האחרון של מוחמד עלי על ארני שייברס הקורה בנקודות בסיבוב ה-15 כמי אבק על הכתר העולמי כמושקל כפד, מחזיר אותנו שלוש שנים אחורנית אל היום בו זכה עלי ככתר — אותו לא שמט עד היום. סיפורו של עלי מתחיל עוד הרבה קודם לכן ב-1965, כאשר ניצח את ה"פר" סוני ליסטון בנוק-אאוט וזכה בתואר העולמי.

מוקדם של המאבק. וזה, בדיוק, מה שעשה פורמן. מהר מאד החלו חבטותיו של פורמן — להחליש. מכותיו כבר נראו כחבטות של... שיכור. חלשות, בלתי מכוונות ובלתי מרוכזות.

ולכך — חיכה עלי. הוא יצא למתקפה בתחילת הסיבוב השמיני, בהפליאו את מכור תיו האדירות, בפניו ובגופו של פורמן. את כל הכוח שאצר בתוכו מתחילת המאבק, הוציא עתה — מול האלוף שהחל לרדת מנכסיו.

את הקרב סיים עלי במכת וו שמאלית אדירה, ומיד לאחריה — ימנית שהשכיבה את פורמן פרקדן על הקרשים. לשופט לא נותר אלא לספור עד 10, ולהכריז על מוחמד עלי כמנצח, וכאלוף העולם החדש. מיד לאחר הקרב חזר עלי לסורו בהתבטאו כהרגלו, בשחצנות: „אמרתי לכם כי אני הטוב ביותר. אמרתי לכם שלאיש זה (פורמן) אין שום סיגנון. לעולם אל תתנו לאשף כמוני להלחם נגד שוורים. אמנם השוורים חזקים יותר — אבל המטאדור (לוחם הש-וורים) — חכם יותר“.

פורמן לעומתו, הסתפק בציניו כי „עלי הוא ג'נטלמן“. קודם לכן עוד אמר, כי האמין שהוא שולט בקרב והרגיש כי הינו עומד לניצח.

הסתבר כי נבואתו של עלי לפני הקרב (בה אמר: „אני צופה כי בעוד כשנתיים יהיה פורמן מובס וגשכח ואדם מסויים יפנה ויציע לי 10 מליון דולארים, כדי להתמודד עם מחאגרה לבן ומבטיח“) היתה מציאותית ביותר.

כך חזר עלי לשלטון.

ה„דבורה“ (עלי) היכתה את ה„דב“, הלא הוא ג'ורג' פורמן, המוטל על קרשי הזירה בזאיר.

★ מיקי ברקוביץ ★

מוכר נעלי וציוד ספורט

* ברחוב דיזנגוף 167 (בחצר), בחנות „רירי“, בבעלות הוריו של מיקי ברקוביץ, מתקיימת מכירת נעלי ומוצרי ספורט במחירים מיוחדים!

* כל הרוכש מוצר ספורט יזכה בתמונה צבעונית של מיקי ברקוביץ וטל ברודי, בחתימתם.

להתראות ב„רירי“, רח' דיזנגוף 167 (בחצר).

אלן בול
קשר
נבחרת אנגליה
1975-1965

גמד
אחד
של
כושד

ב-1965, בהיותו בן 20, הורכב אלן בול לראשונה במדי הנבחרת האנגלית. היה זה במשחק מול יוגוסלביה. התרגשותו הגדולה פגמה ביכולתו, עד כי הפרשנים קבעו כי המאמן אלף רמזי, "הגזים" בהרכיבו את בול.
 שנה לאחר מכן, הוכיח אותו אלן בול, כי הוא כדורגלן בעל שיעור-קומה, ורבים זוקפים לזכותו את זכייתה של אנגליה בגביע העולמי.
 לפעלתנותו של הגיינג'י בול, יצא שם-דבר. תכונותיו סייעו למאמן רמזי, להחליט בנושא ויתור על קיצונים טבעיים, ומעבר לשיטת 3-3-4.

מאת יוסף דגן

כדורגל בכלל, ובמשחקי גמר הגביע העולמי בפרט, כדורגלן בעל כושר סבילות עילאי כמוהו. בנוסף לכך — שליטה אלגנטית בכדור, עבודת-רגלים, מיאוצים, תיקולים, וכשהכדור ברגליו — השימוש הנכון והמדויק בהעברתו. כל אלו היו מגורמי הניצחון. ליכולת מדהימה זו, הגיע אלן בול אר-ורק בזכות עבודה קשה, אימונים מפרכים ו"התמדה לאין קץ שהביאהו לצמרת. קשה למצוא כדורגלנים שהשקיעו כל כך הרבה מאמץ, דביקות ופגלי זיעה כמוהו. משחק הגמרי היקנה לתכונות אלה שם עולמי. לא נמצא פרשן כדורגל בעולם, שחסך שבחיו מאלן בול. כתבו כי הוא דוגמה לאומץ ו"כושר סבילות.
 לאחר הצלחה זו, רוכשת אותו, "אברטון" הליברפולית, מקבוצת הליגה השנייה — בלקפול. גם במועדון, המליונרים" הוא ממשיך להתמיד, ולאחר האימון הקבוצתי חוזר אלן לכר הדשא כדי להתאמן בגפה. בזכותו הופכת אברטון לקבוצת צמרת. יחד עימה הוא זוכה בגביע האנגלי ולאחר מכן, בתואר האליפות — בשנת 1970.
 פרט לתרומתו לקבוצה כשחקן מרכזי שדה מעולה, הוא מצטיין גם בהבקעת שערי רים ושמו אינו יורד מהכותרות. בדצמבר 1971, הופך אלו בול, ל"כדורגלן הבריטי היקר ביותר". אברטון אינה עומדת בפני הפיתוי הכספי ומעבירה אותו לארסנל ה"לונדונית תמורת 220 אלף לירות שטרלינג. בארסנל הוא הופך למחז הקבוצה ולמנ"ח היגה. עד מהרה מתמנה ל"קפטן" שלה. בד בבד, הוא ממשיך להופיע בנבחרת הלאומית וגם כאן, ממנה אותו המנהל החדש דון ריבי — ל"קפטן". אלן בול הוא, "המוהיקני ה"אחרון" מבין השחקנים שזכו בגביע העולמי בשנת 1966, שהופיע בנבחרת אנגליה. את הופעתו האחרונה מבין 72 הופעות שלו ערך בשנת — 1975. "חתול שחור" עבר בינו לבין הנהלת ארסנל והוא ביקש העברה — אך התחרט. אולם בסוף העונה שעברה הסכים ועבר לקבוצת הליגה השנייה — סאות המפטון.
 בול לא נמנע מלתקוף את הנבחרת ה"אנגלית הכושלת, ואת מנהלה דון ריבי, באמרו: "הוא בוחר לנבחרת אומרי"הן במקום שחקנים בעלי יכולת ומעוף. כמה מהשחקנים שנבחרים — הם... המורים. תן להם חתיכת סוכר, והם ירצו כל היום, ו"...

עד למושק הגמר בשנת 1966, נגד מערב גרמניה, הוא נחשב לאחד מ"11 הכריזים במכונת האנגלית המשומנת היטב, שהתקרבה צעד אחר צעד לקראת הזכייה בגביע העולמי. לא בלט על רקע חבריו. את העין והתהילה צדו כעלי שם כבדי צ'רלטון, כובי גור, גורדון בנקס ומרטין פיטרס. אבל כמשחק הגמר באיצטדיון "ווימבלי", הוא — "גנב" את ההצגה כולה. הצעיר שנבחרת האנגלית — אלן בול, בו ה"21.
 קומתו הנמוכה המוצקה, ושערו האדמוני, הפכוהו לדמות הדומיננטית בשדה המשחק. גע ככספית לאורכו ולרוחבו של כר הדשא. הנה הוא נראה נאבק ליד שערו ומחלק כדור, ולאחר שניה אחת — הוא כבר באגף הימני, גורם כאב-ראש למגן הימני הנפלא קרל היינץ שנלינגר הנחשב לטוב בתפקידו בעולם הכדורגל. "קריאת המשחק" שלו, מעוררת התפעלות. קשה לקהל הצופים לעכל מניין הוא שואב את הכוחות הבלתי נדלים לפעילות שכוו.
 כאשר הגרמנים משווים את התוצאה ל"2:2, שניות ספורות לפני תום 90 הדקות, נראה כי אנגליה נשברה מבחינה מוראלית. אבל כשמתחילה ההארכה וסימני העייפות (או: הכושר) נותנים את אותותיהם בכל השחקנים, מוסיף אלן בול לנוע באותו קצב מסחרר המעורר את חבריו לנבחרת. הוא אינו נרגע עד שאנגליה מנצחת 2:4 וזוכה בגביע. קשה לזכור מתי נראה אי-פעם במגרש

אלן בול (משמאל) עם הכדור. האיש שהליח את חבריו לנבחרת אנגליה, בזכות ההארכה הקשות מול מערב-גרמניה, בגמר הגביע העולמי ב-1966.

ספורט באנגליה הדביקה לו את הכינוי "דינמו" או — "מנוע חי". תכונה זו לא נעלמה מעיניו של מנהל נבחרת אנגליה, אלף רמזי. כך, עוד בטרם מלאו לו 20, נקרא לסגל ה"לאומי שהחל בהכנותיו לקראת משחקי גמר הגביע העולמי בשנת 1966.
 באימוני הנבחרת, שיחק כמקשר ימני, תפקיד אותו מילא גם בבלקפול. שלושה ימים לפני יום הולדתו העשרים, בחודש מאי 1965, החליט רמזי להציב לראשונה את בול בנבחרת האנגלית במשחק עם יוגוסלביה. נראה שהתרגשותו היתה רבה והוא הציג יכולת חיוורת. פרשנים סברו, כי רמזי טעה בכך שהקפיץ את הצעיר הישר לנבחרת ה"לאומית לפני שעבר את כוורת-ההתחן כמקובל — בנבחרת עד גיל 23.
 למזלו, במשחק השני של סיור הקיץ ש"ערכה נבחרת אנגליה באירופה, נפצע המבקיע של הנבחרת ג'ימי גריבס ולא אלן בול, ניתנה הזדמנות שניה במשחק שנערך בנירנברג נגד מערב-גרמניה. הפעם גילה את יכולתו הגבוהה כפי שהתבטאה בבלקפול. בול עצמו, טען שנים לאחר מכן כי לדעתו, היה זה ה"משחק הטוב ביותר אותו הפגין במדי ה"נבחרת האנגלית, שניצחה — 0:1. מספר ימים לאחר מכן, במשחק נגד שבדיה ב"גטבורג, כבש את שערו הראשון והנבחרת האנגלית ניצחה — 1:2. לאחר המסע ה"מוצלח, צורף אלן בול לנבחרת אנגליה עד גיל 23, בשורותיה הופיע 8 פעמים.
 יכולתו הגבוהה של בול, או ליתר דיוק פעילותו ללא ליאות במשחק, היתה אחד ה"גורמים שהביאה את רמזי למחשבה לוותר על סגנון המושתת על קיצונים טבעיים, ולהופיע במערך משחק חדש של 3-3-4, כאשר שני השחקנים המהווים תחליף ל"קיצונים הם — בול מימין ומרטין פיטרס משמאל. תפקידם של השניים היה לתמוך בהגנה כשהכדור ברגלי היריב, ולהצטרף להתקפה באגפים — כאשר אנגליה זכתה בכדור.
 לראשונה, ניסה רמזי את החידוש בדצמבר 1965, במשחק נגד ספרד. ההצלחה היתה למעלה מהמשוער. לא רק שאנגליה ניצחה 0:2, אלא, גם" הפגינה משחק קבוצתי מעולה והחלה להאמין כי יהיה בכוחה, כי שישה חודשים לאחר מכן לזכות בגביע ה"עולמי, וכך אמנם קרה, הרבה-הרבה בזכותו של אלן בול.

גבי רוזנדורן כדורגלן מכבי נתניה
מנהל חנות ספורט במרכז הרצליה
ברחוב סוקולוב 27

טלפון 03-983716

תוכל לרכוש אצלנו את כל מה שרצית — ועוד תקבל הנחה של 10%, באם הנך קורא פנדל!

להתראות, גבי ואפרים רוזנדורן.

- ★ בגדי ים ספידו
- ★ משקפות, מסכות וסנפירים לים
- ★ סירות, אוהלים, שימושיות ומזרונים
- ★ מגוון של חולצות
- ★ ציוד לטניס
- ★ נעלי ספורט, אדידס, ועוד ועוד
- ★ מבחר עצום

הליגה המקצוענית בכדורסל, הליגה שאין לה מתחרות, עוד לא עברה את קריאתה אבל כבר רשמה לעצמה הרבה אירועים יוצאי דופן. בכתבה השניה והאחרונה על קבוצות העונה הנוכחית, מספר רוני באטלנטה; על „האקדח" של פיט מארביץ (68 נקודות במשחק!) מניו-אורליאנס, על ארני גרינפלד ומ. ל. קאר מיוזענינו כדי להזכר במשהו הקשור בישראל.

כתבה שניה ואחרונה בסדרה

הנקודה הישראלית של כדורסל הנפילים

משחקי הפלייאוף כאן, הם מפגשי התחילו רק בעוד חודשיים. אבל כאן, אנחנו נכוננו לנו מאבקים מצויינים (איך אני יודע? תמיד היה כך!) בין קבוצות-על, שכל אחת מהן יכולה ללכת על תארי-אלופות בארץ אחרת. כל מה ששבארצות-הברית שב כדורסל-צמרת, הוא מעולה. ובטח כשהכדורסל הוא מקצועני.

בכתבה הקודמת תיארתי לכם מה מתרחש בשני בתים — האטלנטי והפסיפיק, מי מנצח אותם. אם קראתם והתרשמתם, הבה נאיתי להמשך הדרך, לשני בתים אחרים שיש אחד מהם הוא, כמובן, מגדל-ענק בפניו מו מבחינת רמתו.

נתחיל עם המערב-התיכון. שש קבוצות ארטיס גילמור הענק עם ה-2.18 של ג'ק בוצת שיקאגו „בולטס" גבת רק בסנט-לואיס אחד מדייב ניומרק המוכר לכם מקרוב אך אין שום סיבה להשוואות כאשר מדובר בכדורסל. ששהרי, אם דייב היה מתקדם לרמה של גילמור, הוא לא היה מחשבתי עתידו בהפועל תל-אביב, ואל תחשבו לי משהו נגד הפועל תל-אביב כי גם שיחקתי פעם בהפועל — הפועל כפריסל בכדורגל. פשוט, גילמור הוא סיפור לגמרי.

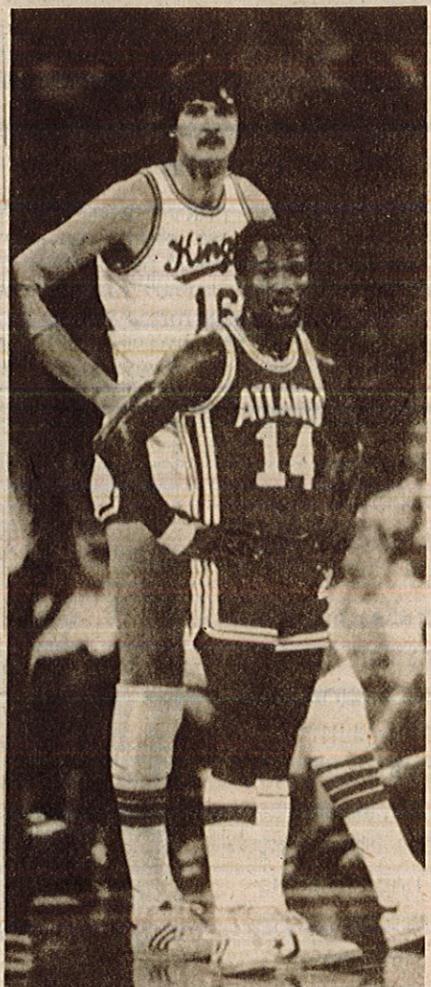
מהמכביה לליגה המקצוענית. ארני גרינפלד, כוכב נבחרת ארצות-הברית וית למכביה וחבר נבחרת ארצות-הברית באולימפיאדת מונטריאול המחזיק בידו דגלון ישראלי בסך-בית, הוא מהבולטים שבשחקני מילווקי.

עכשיו, יש לי עבורכם משהו ישראלי-על-באמת. זוכרים את המאבקים של מכבי תל-אביב על החתמתו של ארני גרינפלד היהודי לליגה המקצוענית? ובכן ארני, ומי שהיווה את האטרקציה של נבחרתו במכביה-1973, מכוכבי ארצות-הברית באולימפיאדת מונטריאול החליט להשאר כאן, והוא מופיע בשורות מילווקי „באקס", ביחד עם קנט בנסון שחקן הציר הנפלא לשעבר של או-יוביסטיט אינדיאנה, וכוכב יו.סי.אל.איי. (או-יוביסטיט לוס-אנג'לס) מרקוס ג'ונסון — כל אלה מהווים צוות חדש ומבטיח לקבוצה. אם התחלנו בישראלים, אז אפשר להמשיך. הנה, מופיע בדטרויט „פיסטונס" (הבוכנות) אחד בשם מ.ל. קאר, מכוכבי ה„סאברס" של מנו מילאד שהופיע בהצלחה ביד-אליהו. קאר משתף-פעולה עם בוב לאניר המצויין, מי „שעף" מהקבוצה, היה המאמן הקצת-עצבני הארב בראון, שתדרך בישראל את ה„סאברס".

לדבר, אין נקודה ישראלית — אבל לקבוצה הזו מקולוראדו יש את דיוויד תומסון, בובי תומפסון וכן רון איסל הענק, כולם נוכחים מהשורה הראשונה. משלימות את הבית המערב-תיכון, קבוצות אינדיאנה ו-קנוס-סיטי, (עם תומי בורילסון, 2.20 מ') שגם הן אינן קוטלות-קנים.

„אחרון" האזוריים — והמשחקים בסיום הליגה יקבעו איזה בית הוא הראשון ואיזה הוא האחרון — הינו זה של המרכז. כלומר, הבית האחרון בכתבה הזו, לא יותר מכך. יש בבית המרכז עוד „לא יותר" אחד, ה-מתייחס לכדורסלן הנמוך ביותר, קוראים לו קאני בליגה האמריקנית המקצוענית, המופיע באטלנטה „הוקס". ובכן תארו לכם ש-בוב גריפין הוא כמעט ענק לעומתו. נו, תכלעס, מה הגובה שלו? — 1.66 מ'. מי אמנים? אם לא תאמינו יש לכם ברירה לעלות על המטוס ולנסוע לאטלנטה, ג'ורג' ג'יה, קרוב מאד לבוטנים של ג'ימי קרטר... לא רק הגובה של ה„ננס" אינו מפריע לאטלנטים, אשר איבדו את כוכבם לאני (המשאת) רובינסון לטובת „נגני הג'אז" מניו-אורליאנס. עובדה, אטלנטה הצליחה די יפה בפתיחת העונה. בעצם, ניו-אורליאנס אינה רק מנגנת, היא גם יורה בעורת האקדה של „מלך הסלים"

פיט (פיסטול — „האקדח") מארביץ, ש-ממשיך לצלוף. בשנה שעברה קלע מארביץ 68 נקודות במשחק אחד נגד ה„ניקס", והוא היה יכול לעשות עוד יותר אילו לא יצא

ננס מול ענק. תארו לכם גובה של 1.66 מ' (קאני, מאטלנטה), מנסה להתמודד עם „גולית", תומי בורי-לסון מה„קינגס" של קנוס-סיטי, שגובהו 2.20 מ'...

בגלל 6 עבירות כשנותרו 3 דקות (אתם יודעים מה זה 3 דקות עבורו?) תמימות מהסיוס... שלא היה עשות: פה מורחקים רק אחרי ה„פאול" השני.

ל„טילים" מיוסטון טאקסס, הרי הם ה-„רוקטס", יש את מוס אלון, שקפץ היישר מבית-הספר התיכון לצמרת. הוא בלי ספק, האיש של יוסטון, וניתנות קבלות על כך במגרש עצמו, כאשר גם לקליון מארפי נמוך הקומה יש מה לומר.

במדינת טקסס ישנה עוד קבוצה אחת, ה„ספארס" מסן-אנטוניו עם איצטד כמעט מלא ברוב משחקיה (כמו ביד-אליהו), ל-מעלה מ-10,000 אלפים צופים. הקבוצה הזו נהנית מיכולת מדהימה של אחד ג'ורג' גרוין, שגובה של 2 מטר אינו מפריע למהירות העצומה שלו.

בוושינגטון, קרוב לבית-הלבן, מצוי גם ביתם של ה„בולטס". אלון הייס, הלא הוא „ביג אי" ומיטש קופצ'אק שזר באולימפ-פיאדת מונטריאול, הם נותני-הטון בקבוצה. כאשר ארצות-הברית החזירה לעצמה את „הזוהב האבוד" (שניתן לרוסים במינכן).

כדאי בדרך-כלל, לשים לב לקליבלנד או-היו ולכוכבה „בינגו" סמית. מדוע „בינגו"? זהו בינגו הלכוה ממשחק הבינגו, משום ש-כל קליעה שלו לסל היא מדויקת ממש כמו בבינגו... קליבלנד רכשה גם את ווילט פרי-זייר התיק מהניקס.

בסך-הכל, עדיין לא עברה הליגה המקצוענית את קריאתה. הרבה זיעה כבר נשפכה, הרבה סלים נכבשו, הרי חניניות-משחק כבר נראתה, הרבה עוצמה וכוח פי-זיים הוטלו אל המשטחים — אבל זה היה, אולי ל„חימום הקנה" כמו שאומרים בצה"ל. פעם היו נוהגים להמר בבטחון. אחרי שפורטלנד טרפה אשתקד את כל הקלפים, כבר הפסיקו לקבוע בבטחון מראש, מה יקרה. כי באמת, כמה שמו את הקלפים על ביל וולטון וחבריו מפורטלנד? ובכל זאת, פורט-לנד הוכתרה כאלופה.

לי אישית, יש כמעט כל שבוע — חג. והחג הזה הוא בהיכל ה„מדיסון סקוור" גאר-דן" בניו-יורק. עוד אדווח לכם בעתיד על ההתפתחויות בעולמם של אשפי הכידור ו-אמני הדאנק-אין (הטבעת-הכדור בסל, למי שאינו יודע). וצריך להיות ברור: דאנק-אין הוא ענין די רגיל בליגה „המטריפה" הזו.

גליונות קודמים של „פנדל-ספורט"

ניתן להשיג בהנחה בקיוסק „ברודי"

בת-ים רחוב אנילביץ 4 (פיתח' החשמלאים המשך ח' עוזיאל)

חבורת רמת-נוף: בדרך אל הגמר

מאת: ברוך פריגת צייר: זוגי-

פתח-דבר

לאור סיום הספר הראשון, "חבורת רמת-נוף" מאת ברוך פריגת, אנו מתחילים כאן בפירסום הספר השני — "בדרך אל הגמר". קבוצת הנערים של מכבי רמת-נוף, אלופת מחוז השרון, מתכוננת לטורניר, "אלוף האלופים" שבו יהיה עליה להפגש עם שבע קבוצות-אלופות אחרות. בינתיים מתגלה בשכונה עולה צעיר מהולנד, רוני שמו, שהיה כוכב קבוצת הנערים של "איאקס" אמסטרדם...

פרק ראשון: "ההולנדי המעופף" מגיע

אליעזר רוזנטל סקר את הנערים הישוכים בחדר. לאחר היסוס קל, שאותו ניצל כדי להשליט סדר במחשבותיו, כחכה לייזר בגורנו, והחל לדבר.

הנערים הישוכים מולו הקשיבו בעירנות לדבריו. לנערים רים אלו היה מכה משותף: כולם גרו ברמת-נוף, וכולם היו חברים, אשר שיחקו בקבוצת הנערים של מכבי רמת-נוף. רק יומיים קודם לכן, זכתה מכבי רמת-נוף באליפות מחוז השרון בליגה לנערים* אך עתה — ביום רביעי — כבר היתה הצהלה הרחק מאחור, בעבר. השחקנים הצעירים העבירו את מכתיהם קדימה, אל המצפה להם — בעתיד.

"היתה לנו עונה גדולה, חבר'ה", פתח המאמן לייזר, ואמר בקולו הרועם: "כבר בתחילת העונה העמדנו לפנינו את המטרה — זכיה באליפות מחוז השרון. קשה לאמר, שהגענו לכך בקלות. הרבה רגעי חרדה עברו עלינו. לצד הרגעים הספורטיביים הגדולים, עברו עלינו גם מאורעות, שכל קשר בינם לבין הספורט אינו קיים. אבל לבסוף הגיעה דרכנו לסוף השלב הראשון, והמטרה הנכספת — הושגה. זכינו באליפות היקרה של הליגה במחוז השרון. כולכם תרמתם לה, מי יותר ומי פחות, וההישג הוא של כולכם..."

"וזה עתה איתו!" לחש עוזי התולי, המכונה התולי, לחברו הטוב יעקב סלע המכונה "גורילה", בגלל ממדיו הגדולים, וכשרון האיגרוף שלו. "פשוט מתדרך אותנו לקראת משחק — הוא קצר, תמציתי, וקולע בול. אבל כשהוא מתחיל לנאום לנו, אני מרגיש כמו כנסת..."

* ראה בספר, "חבורת רמת-נוף והקרב על האליפות".

"נכון", הסכים גורילה בלחש, כשהוא משתדל לדבר מבלי להניע את שפתיו, אף כי לייזר הנלהב, לא היה שום לב להפרעות, כשנטה להתלהב.

גורילה היה הנער היהודי, שלא שיחק ממש במכבי רמת-נוף, אלא רק אחד אותה. אולם, קשריו עם שלושה מכוכבי הקבוצה — "חתול", "פנתר" (כינויו של הקפטן ערן פרדס), ו"יתוש" (כינויו של החלוץ הנמוך והזרוזי כדור רגל — רוני בן-דרור), היו הדוקים מאד, והארכיב נחשבו להגרים כלב-ובנפש, כך שגורילה ראה את עצמו כשייך לקבוצה. כך או כך, דומה היה לייזר כאילו שמע את דברי עוזי התולי, "וכעת נעבור לעתיד", אמר כשקולו מרעין באליפות המחוז כבר זכינו. כעת עומדת לפנינו מטרה קשה וחשובה פי כמה — אליפות המדינה לנערים!"

החש עבר בין הנערים, אך גווע היש קל, כשליזר המשיך:

"משחקי הליגות לנערים במחוזות התנהלו לאורך העונה כשמונה מחוזות שונים. ביום שני שעבר הסתיימו המשחקים בכל המחוזות, פרט למחוז שלנו, שבו הסתיימו המשחקים רק שלשים. שמונה קבוצות מכל רחבי הארץ הוכתרו כאליפות המחוזות, ובין שמונה אלו, תקבע אלופת המדינה לנערים. ובאשר לשיטת המשחקים בהמשך: שמונה הקבוצות הוגרלו אמש לשלב הראשון — שלב רבע הגמר. המשחקים ייערכו בשיטת הגביע — כלומר: המפסיד יוצא ברבע הגמר נתמודד עם קבוצה אחרת, אם נפסיד — נעזב. אם ננצח, נעפיל לשלב חצי הגמר, אליו תעפלנה ארבע קבוצות. אנחנו נתמודד נגד אחת משלוש הקבוצות האחרות, ואם ננצח, נעפיל למשחק הגמר, שם נשחק נגד המנצחת השנייה. הקבוצה שתנצח במשחק הגמר תוכתר כאליפות. עד כאן, ברור?"

הנערים נענעו בראשיהם לחיוב. כמה מהם אף הפליטו "ברור" הטוף.

"ולעתיד הקרוב מאד. משחקי רבע הגמר ייערכו ביום שני הקרוב. משחקי חצי הגמר ביום השני שאחרינו, ומשחק הגמר ביום שני העוקב".

"נגד מי נשחק?" שאל ערן פרדס בקוצר רוח. "בחייך, לייזר, אל תמתח אותנו. עם כל הכבוד לפרטים הסטטיסטיים, שאתה מוסר לנו, הכי חשוב נגד מי נשחק, אם נפסיד, לא יעזרו לנו כל החסכרים ממילא".

לייזר נעץ בנער החצוף מכט נוף, אך משראה בעיני חבריו את התשוקה האילמת לקבל תשובה לשאלה, חיך.

"ממילא זה מה שעמדתי למסור כעת", אמר. "ברבע הגמר נתמודד נגד אלופת מחוז ירושלים".

"מכבי ירושלים!" פלט שוער המילואים החדש משה קורנס, שקודם נקרא קורנסקו, והיה ידוע בזכרון-שלי-מהשב. הוא יכול היה לדקלם את כל טבלאות הליגה לנערים בעל-פה, כולל הפרש שערים ומספר נקודות.

"נכון", הסכים לייזר. "מכבי ירושלים! קשה לאמר, שההגרלה האירה לנו את פניה. מכבי ירושלים היא קבוצה חזקה מאד. אמנם הייתי מעדיף קבוצה אחרת, אך מאחר שההגרלה העיוורת קבעה כך, נשתדל לנצח את הירושלמים, ולהעפיל לחצי הגמר".

"איפה יערך המשחק?" שאל רוני בן דרור. "כאן או בירושלים?"

"בחייך", נזעק ערן, שישב לידו. "אם הוא יערך בירו-שלים, הם ינצחו בזכות הביתיות שלהם".

"ואם הוא יערך ברמת-נוף יקרה החיפך", החזיר רוני, "היתוש".

"שניכם צודקים", אמר לייזר. "המשחק יערך כמובן, במגרש ניטרלי".

"היכן?" שאל בלחישות הכלם אליהו זילברשטיין המ-כונה "בומבה".

"למולנו, באיצטדיון שאנחנו מכירים כבר, ומכבי ירו-שלים כלל לא", אמר לייזר. "המגרש של הפועל פתח-תקוה. השנה שיחקנו שם פעמיים; נגד הפועל ונגד מכבי".

"מצוין", זרח הקשר אורי לוי. "זה קרוב יותר לרמת-נוף מאשר לירושלים. יבואו הרבה יותר אוהדים שלנו, ונקבל הרגשה ביתית".

"אל תהיה בטוחה", העיר משה קורנס. "יש לירושלים קהל קנאי, שבא איתה לכל משחק. כמו של בוגרי בית"ר ירושלים. יהיו מספיק ירושלמים בפתח-תקוה, כדי לעודד את קבוצת הנערים שלהם".

"אחרי האימון תוכלו להמשיך", שיסע לייזר את ער-בובית הדיבורים, שבינתיים פרצה בחדר. "אין לנו זמן רב. ביום ראשון אדווח לכם מספר פרטים על מכבי ירושלים עצמה. עד אז לא חשוב נגד מי אנחנו משחקים, אלא איך אנחנו משחקים. כעת החוצה, הבה נתחיל באימון. אנו

חייבים לשמור על רמה וכושר לקראת המשחק, ואז המשחק יהיה פשוט וקל עבורנו, ויתנהל ללא בעיות".

ולייזר לא הלם אפילו, עד כמה רחוקים דבריו מן המציאות העתידה לבוא.

האימון התנהל על מי-מנחות לקול גערותיו של לייזר. המשחק היה עדיין רחוק באופק. ביום ראשון הקרוב כבר ירגישו הנערים אחרת.

ארבעת החברים — יתוש, פנתר, התולי וגורילה — גרו באותו רחוב ברמת-נוף, ונהגו לחזור תמיד הביתה מהאימונים ומהמשחקים, כשהם עושים את דרכם יהדיו. הם שוחחו במרץ על המשחק שלהם נגד הירושלמים, וגם על משחק הליגה הקרוב של קבוצת הבוגרים של מכבי רמת-נוף ביום השבת הקרוב. הם הגיעו אל רהובם, רצו להיפרד, כשאו נתקלה עינו הימנית של גורילה במחזה משונה.

הם הגיעו אל רהובם ורצו להפרד, כשאו נתקלה עינו הימנית של גורילה, בנער שעמד ליד הבילה ענקית, אשר היתה מונחת לרגליו.

לא הרחק מהם, ליד וילה דו-קומתית — ששכנה ברחו-בם, עמד נבוך נער כבן-גילם, שהזכיר במשהו את גורילה מבחינת מימדיו. הוא עמד ליד הבילה ענקית, שהיתה מונחת לרגליו, וגירד את ערפו.

"מי זה?" תהה התולי. "לא ראיתי אותו אף פעם ברמת-נוף".

"שמעתי שעולים חדשים עומדים להכנס לוילה", אמר פנתר בהבנה פתאומית. "הברנש הזה כוודאי שייך אליהם. עוכו אותו. לבטה נתקל בו עוד כהנה וכהנה כעתיד".

(המשך בגליון הבא)

חבורת "הנמרים"

קטל, היה זכאי, רכזי מוצפון קוצר, קנאים, הצטרפו בחופה פקיד, מחנה ספורט. מחנה הלטיכו גם כן, הוצפון וידידו, יריביתם המולקטים, של הנמרים. קוצר אח, טלגר, וסאה וצא אורח...

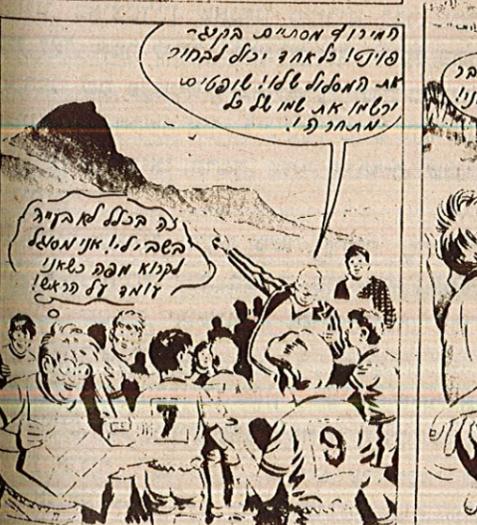
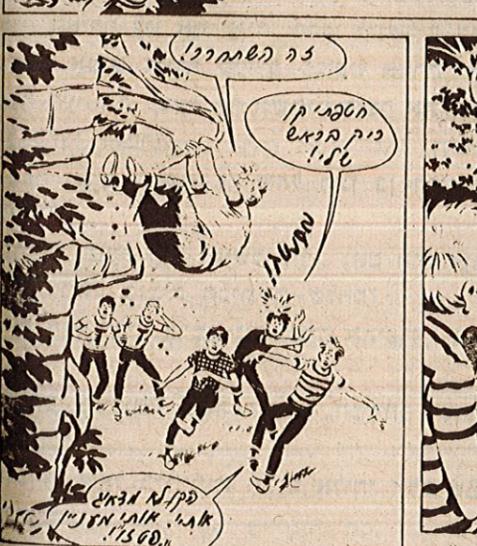

אין מטעם פכים, אטל והלופ, סכ, אין ל קלטים, מחנכים.

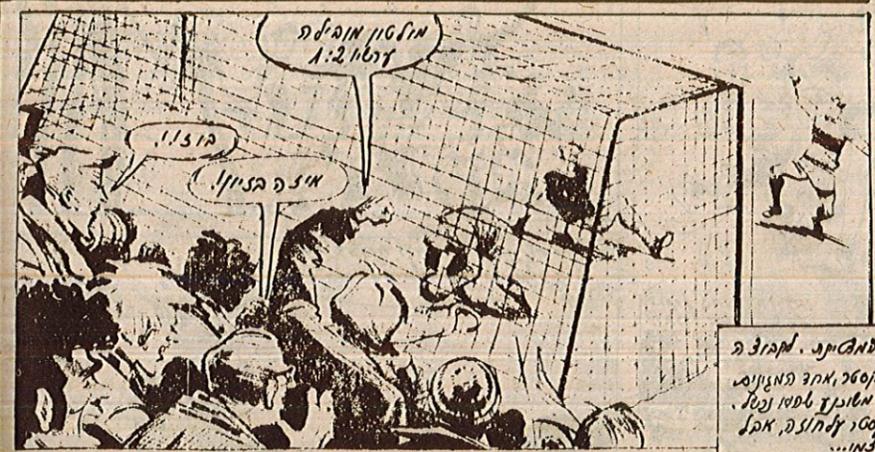
הואט איך לך החלץ פנים!

אנשים מחנכים הולכים...

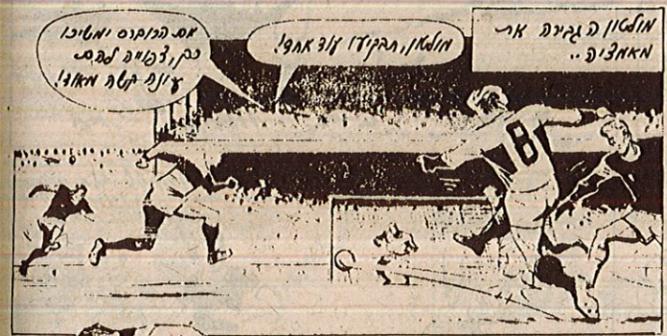

הגאון פרא: תפוח פארט אקליו של פטל!

רוי מקבוצת הרוברס

רוי כיום היה הקפטן של קבוצת הרוברס המצוינת. לקבוצה היו בעלות זה עזיק המסרתי, כי נואל הקסטר, אחד המצוינים בהתאם בחוקים מסוימים, מכיון שפזר סוף משוגע לסמוי נטל. המנהל בו החמיט או לוחם לעצור אל קוסטני עלחוצה, אבל המגשן פראטון הקיץ כלם כפי שגזר עצמו...

התקופות של האחרים הפגיעה אה-כיון...
 המלא המצוינים! הכבד היה נכנס טולג בין כה וכפי כלם היה מוכנה לנסות להרחיק אותו

אם לא היה כלם אה המצוינים...
 המצוינים לעדו כלם בני טאנסר המצוינים...
 ותכ אה בקו, אה שכר לעבד לעצמו אותו יפיע אותו

אלה זוט לא רמון אה כונו של כלם, גל גאר האשיתו באור וים אה צדי...
 הוא לא טאה פרוטנו!
 מתעבדו אותו לוסטובקי! אומנו אה בניים אלו!

וריון נסתי, כאלכ אחד המצוינים של מולטון ניספ לעצור אלו...

אזב ג'וס, בעל המצוי...
 היסודי, צדק...
 אה אתם קראים לעצמכם אומצים, אז אה אינכם מצופים אלו?

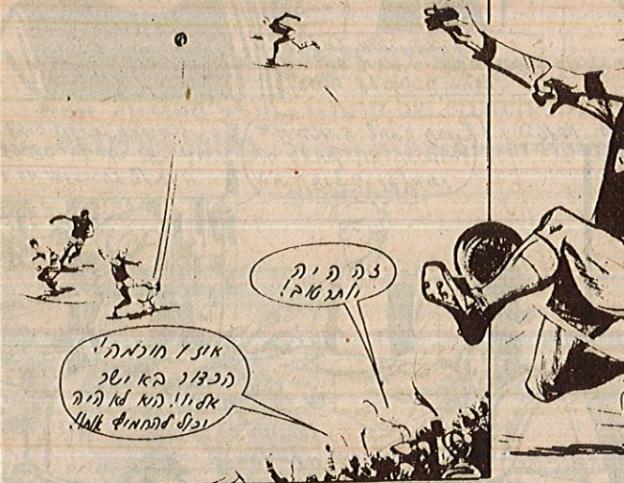

המשיך וריון! אה תאמלר עדים להקפיד עוד עדין!

מפסוק ג'ובל! אה תהווכח דה הקפלי!

אפילו גמא אה מלשיד מרעיון של האורדים זין חסם אה צדכי...

צדי כלם רמון שריון וכרוחא אה המקיד של מולטון לשנות כיוון זין חסם אה צדכי...
 עקוצה למה! כלם!

צה היה ווגטא!

אני מוכנה! הכבד בא ושל אלו! האט אה היה וכל המהאף אלו!

המנהל בו דוקר פיע אפטימלתי...
 אני מוכנה האז אכח פוצצה של כלם בני. הרבה לתקוים פה לשברים זרפים טעל פאופים! אה פוא אה שכר שחקן!

היה בספר! אחור כלם!

לואו! וכלתו! עראין קפלי!

מולטון ניכתי!

כיו צודקי! יל און מלחמת טובה לעזיק פפאפלי! פאואי זמלני! לעבד אהיק אה נואל הקסטרי!

פכובים צפין לא כלם האב וקוצה העונה פצא!

ב'6-1975 נבחר אבי ליברמן כ"תגלית העונה" של "פנדל ספורט" וזכה במערכת סטריאופונית מתנת "סלון טוקיו" בתל-אביב.

פנדל בוחר ב"תגלית-העונה" ל-8/1977

ב'7-1976 נבחר אריה חביב, שוער הפועל יהוד, כ"תגלית העונה" של עתוננו "פנדל ספורט", וזכה במערכת סטריאופונית מתנת "סלון טוקיו" בתל-אביב.

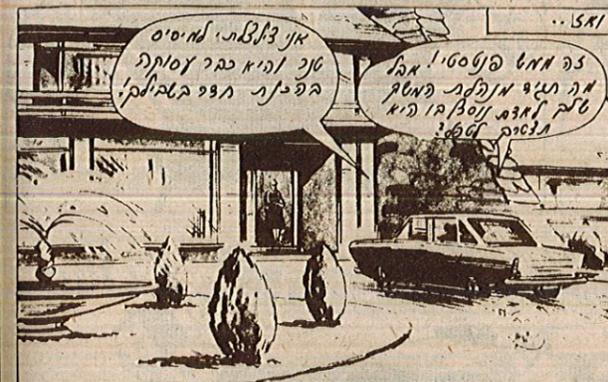

מי יהיה "תגלית העונה" של 8-1977?

בעתיד הקרוב נפרסם רשימת מועמדים מפורטת. ביז שמות המועמדים ניתן למצוא, בשלב זה, את:

- רוני פרידמן (הפועל חדרה);
- שאול יחזקאל (הפועל חיפה);
- יצחק בלאיש (שמשון תל-אביב);
- רחמים סלהוב (הפועל חיפה);
- משה גולן (הפועל תל-אביב);
- משה גריאני (מכבי נתניה);
- רחמים שלום (בית"ר ירושלים);
- שלום רוקבן (מכבי יפו);

כאמור, זו רק הרשימה הראשונה והבלתי מחייבת. כשהיו בידינו נתונים מבוססים יותר, נפרסם את כתבות הרקע.

בלבד פה: הוא הקטור נאך במקלות כהים מבי!

הפועל כפר-סבא 1977/8

„בנדל" מס' 156

עומדים מימין: אמנון רז (מאמן), יצחק שום, דורי אלמוג, אברהם לב, ישראל פוגל, אריאל בן-אריה, אלי יוני, זאב קפלן, יורם מזר, כורעים מימין: שמואל אגשם, אלי פוס, נח אינש-טיין, יעקב שוורץ, יצחק רוגק, מנשה הייטי, אלברט. צילם: אריה קנפר

תוספת לגליון „פנדל” מס' 156

הפועל ת"ה 1977/8

עומדים מימין: דב עזמוני (מנהל הקבוצה), דב שטיין (מאמן), מיכה לירון, אהרון כהן, רלו קופרמן, דב מאיר ברך, שאול יחזקאל, ויקטור בוני, דב שטיין (מעסה), כורעים: נתן בן-חמו, יוסי ליפשיץ, יצחק אינצי, אלו לונטל, אבי קאני, יהודה דוד, עמרם (אפסנאי הקבוצה). צילם: אסף קוטין